ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Спорт

«Шахтар» вийшов до плей-оф, достроково!

СТОР. 5

Навчання

У Василівській затоці знімали з «крижини» рибалок

СТОР. 7

Історія

20 років тому впав Берлінський мур...

СТОР. 12—13

№ 211 (4711) СУБОТА, 7 ЛИСТОПАДА 2009 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Внесли зміни до бюджету

Ранкове засідання 6 листопада

На початку пленарного засідання Голова Верховної Ради Володимир Литвин привітав киян із Днем визволення Києва. Після оголошення депутатських запитів депутат Андрій Парубій зачитав протокол депутатської фракції «Наша Україна-Народна самооборона» щодо відкликання голови фракції Миколи Мартиненка через неналежне виконання своїх обов'язків та суміщення посад керівника фракції і голови парламентського комітету. За словами депутата, за відкликання М. Мартиненка з посади проголосували 38 парламентаріїв, проти і утрималося — 0.

СТОР. 2

Схід і центр перетнули епідемічний поріг

Коли верстався номер, головний державний санітарний лікар України Олександр Біловол повідомив, що в країні від ускладнень грипу вже померли 109 людей.

На цей час було зареєстровано 762 тис. 835 випадків захворювання на грип та ГРВІ, з них 32 — на вірус A/H1N1, **передає УНІАН.**

За словами Олександра Біловола, епідемічний поріг подолано в Донецькій, Київській, Чернігівській, Житомирській областях та місті Києві. «Практично досягнуто епідпоріг у Кіровоградській та Одеській областях. Карантинні заходи посилені в Київській, Кіровоградській, Дніпропетровській областях та місті Черкаси», — додав головний санітарний лікар.

Зима настане знов зненацька

Чи будуть снігопади черговим кінцем світу для громадського транспорту?

Попереду зима — найскладніший період для роботи міського транспорту. Щороку в цей час роботу транспортників ускладнюють погодні умови — дощі, снігопади, ожеледь. Природно, швидкість руху зменшується. Тому на лінії повинні будуть вийти додаткові машини — аби не збільшувати інтервал руху й люди не мерзли на зупинках. Здається, саме час нагадати політикам, стурбованим винятково близькістю виборів і подихом грипу, про те, що вони потрібні для того, щоб забезпечувати нормальне життя громадянам країни.

Чи готові до зими комунальні й дорожні служби та їхнє господарство? Отримати відповідь на це запитання «Голос України» намагався в органах міської влади різних регіонів країни.

ПРОДОВЖЕННЯ ТЕМИ НА 4-Й СТОР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОРОТКО

Міліція звинуватила в шахрайстві і привласненні коштів співробітників Сімферопольської міськради, **повідомляє прес-служба МВС Криму.**

Відома данська фірма «Сіматек» висловила бажання взяти участь у будівництві зернового термінала в Херсонському морському торговельному порту, **повідомляє наш власкор В'ячеслав Воронков.**

У Дніпропетровську правоохоронці викрили арбітражну керуючу, яка незаконно реалізувала через торговельну біржу будинок автосалону вартістю 6,5 млн. грн., **повідомляє прес-служба МВС України.**

ПОДІЇ

«Нафтогаз» розплатився з «Газпромом»

Учора Україна розрахувалася з Росією за спожитий у жовтні природний газ. Про це заявила прем'єр Юлія Тимошенко в Маріуполі, повідомляє прес-служба уряду. «Сьогодні ми чергові 500 млн. доларів заплатили Росії», — сказала вона. Прем'єр відзначила, що це було «надзвичайно важко здійснити». «Хто-небудь в уряду питає, як він платить за газ при повній блокаді з боку НБУ, Президента, при тому, що облгази платять 50-60% від ціни того газу, що вибирають?» — обурювалася вона.

Нагадаємо, напередодні платежу з різкою критикою на адресу уряду знову виступив Президент України Віктор Ющенко. Він конкретно пояснив, звідки взяти гроші, хто винуватий і навіть точно підрахував і назвав суму штрафу, який заплатить наша держава Росії в разі прострочення платежу.

СТОР. 4

Незрячі самі дбають про реабілітацію

Брак коштів не дозволяє людям, позбавленим зору, проходити курси соціальної, професійної та медичної реабілітації, як це було раніше. Тому вони вирішили самотужки розв'язати цю проблему. Хмельницька обласна організація товариства сліпих оголосила про створення навчально-реабілітаційного центру. Для цього необхідно двісті тисяч гривень. Щоб відшукати такі кошти, утосівці започаткували благодійну акцію «Місячник незрячих». Вони запропонували хмельничанам поділитись з інвалідами коштами, товарами й навіть послугами. Перші добродійники, серед яких підприємства, навчальні заклади та приватні підприємці, уже зробили свій внесок у цю справу, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

Я ВАМ ПИШУ...

Без причин, але з наслідками

Усупереч об'єктивно існуючому закономірному зв'язку між причиною й наслідком в Україні занадто часто виникають наслідки без причин. Стверджували, що причин для падіння курсу гривні немає, але вона падає. Казали, що причин для підвищення цін на бензин немає, але він дорожчає. Клялися, що причин для кризи в Україні немає, але, як то кажуть, «півень клюнув»... От я й думаю: чи не є цей парадокс української економіки наслідком навмисного приховування причин з єдиною метою — уникнути відповідальності?!

А. ЄМЕЛЬЯНОВ.

Чернігів.

Китайський уряд надасть Україні безоплатну допомогу більш як у 500 тис. дол. для постачання діагностичної апаратури, захисних масок тощо

Відносини стратегічного партнерства мають розвиватися

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Про це Голова Верховної Ради України Володимир Литвин і Президент Республіки Білорусь Олександр Лукашенко заявили учора під час зустрічі, яка відбулася в рамках офіційного візиту Президента Республіки Білорусь до України.

«Для нас велика честь приймати вас у Верховній Раді, оскільки ви представляєте дружню і близьку нам країну, — сказав В. Литвин, звертаючись до О. Лукашенка. — Ми високо цінуємо позицію Білорусі зі ставлення до України і ваш особистий внесок у розвиток двосторонніх відносин, завдяки чому вони мають довірчий характер».

В. Литвин охарактеризував ситуацію в Білорусі як «динаміку, порядок, взаєморозуміння між владою та народом».

Голова Верховної Ради запевнив, що український парламент, зі свого боку, всіляко сприятиме подальшому розвитку двосторонньої співпраці на законодавчому рівні.

Президент Республіки Білорусь наголосив на високій динаміці розвитку україно-білоруських відносин, зазначивши, що «сьогодні ми говоримо про стратегічне партнерство».

За словами О. Лукашенка, договірно-правова база двосторонніх відносин регламентується 70 договорами та угодами. Президент Республіки Білорусь також зазначив, що у наших держав «близькі позиції» щодо вирішення багатьох питань міжнародних відносин.

О. Лукашенко підкреслив, що під час переговорів з Президентом Віктором Ющенком вдалося вирішити всі проблемні питання, які існували в двосторонніх відносинах.

«Ми будуємо добросусідські відносини з дуже близькою нам країною, — сказав О. Лукашенко. — У нас ніколи не виникне нерозв'язних питань». «Ми завжди проводитимемо політику в інтересах наших народів, у нас відсутні закриті для співробітництва теми», — заявив Президент Республіки Білорусь.

У свою чергу, В. Литвин зазначив: «Переконаний, що глави держав не можуть не вчиняти мудро, оскільки політика спирається на настрої людей».

Під час зустрічі сторони обговорили низку питань, що стосуються україно-білоруської співпраці у різних сферах. О. Лукашенко заявив про готовність його країни надавати Україні всіляку допомогу в усіх сферах. «Ми, як близькі люди, завжди готові відгукнутися на ваш поклик», — сказав він.

Сторони також торкнулися теми президентських виборів в Україні. Голова Верховної Ради висловив сподівання, що президентська кампанія стане «серйозним діалогом, як облаштувати країну», наголосивши на необхідності поновлення діалогу влади з народом. В. Литвин також зазначив, що Україна потребує перегляду зовнішньополітичної доктрини, «перезавантаження» зовнішньої політики, аби вона відповідала інтересам громадян».

У цьому контексті він, зокрема, наголосив на важливості остаточного вирішення питання щодо підписання угоди з Євросоюзом про асоціацію, а також угоди про вільну торгівлю. В. Литвин також високо оцінив співпрацю України і Білорусі у рамках програми «Східного партнерства».

Володимир Литвин подякував Олександру Лукашенку за рішення винести на ратифікацію Національними зборами Республіки Білорусь договору між Україною та Білоруссю про державний кордон, яке було досягнуто під час переговорів з главою української держави.

Прес-служба Верховної Ради.

Внесли зміни до бюджету

Ранкове засідання 6 листопада

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Це повідомлення збурило сесійну залу. Валерій Писаренко (БЮТ) закликав дотримуватися Регламенту і подавати рішення фракції до парламентського апарату, а не зачитувати із зали, щоб оголошення відбулося відповідно до процедури. Депутат запропонував розглянути у першочерговому порядку законопроект про внесення змін до закону «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом». Оскільки цей документ розроблено урядом з метою імплементації в національне законодавство міжнародних стандартів боротьби із відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом, та фінансуванням тероризму відповідно до вимог FATF (Групи з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей).

Олександр Єфремов (Партія регіонів) закликав негайно розглянути зміни до держбюджету-2009 та проект держбюджету-2010. Натомість Анатолій Матвієнко («НУ—НС») заявив, що засідання фракції «НУ—НС» не відбулося у повному складі й голосування за відкликання лідера фракції не проводилося. Голова Верховної Ради Володимир Литвин звернувся до депутатів із проханням «не втягувати Верховну Раду в розбірки всередині фракції». В. Литвин повідомив, що направив отриманий від фракції «НУ—НС» документ до відома керівнику профільного комітету, заступникам Голови Верховної Ради та керівнику фракції. Але потім отримав нові документи від другої частини фракції і також направив їх відповідно. «Зараз не той момент, щоб займатися розбірками, — наголосив В. Литвин. — Якщо документ буде прийнято в установленому порядку, тоді й буде його оголошено відповідно до процедури». А наразі глава парламенту доручив депутатам від «НУ—НС» між собою визначити, хто у фракції буде старостою.

Адам Мартинюк (КПУ) закликав допомогти уряду виконати закон про зростання соціальних стандартів і негайно проголосувати зміни до цьогорічного бюджету.

Депутати проголосували за те, щоб після розгляду Житлового кодексу перейти до обговорення законопроекту «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом», а також змін до цьогорічного держбюджету. На вимогу фракцій БЮТ і «НУ—НС» головуючий оголосив перерву для консультацій.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Праворуч — Микола Мартиненко.

«У Верховній Раді відбувається свідоме зволікання із розглядом проекту Держбюджету на 2010 рік», — заявив Голова Верховної Ради і закликав найбільші фракції — Партії регіонів та БЮТ — не блокувати засідання бюджетного комітету. Володимир Литвин заявив, що у дні засідань бюджетного комітету тим народним депутатам, які входять до складу комітету, але не приходять на його засідання, не буде нараховуватися заробітна плата.

Після перерви Борис Тарасюк повідомив про результати службового розслідування робочої групи щодо протоколу фракції «НУ—НС», яке виявило певні порушення. Зокрема, робоча група дійшла висновку, що цей документ підроблений, бо лише вісім депутатів підтримують заміну керівника фракції, до того ж на протоколі немає відповідних атрибутів — документ має підписати голова фракції та його заступники.

Потім народні обранці продовжили обговорення проекту Житлового кодексу в повторному першому читанні.

Доповідач від комітету Володимир Рибак нагадав, що зараз країна користується Житловим кодексом 1983 року, тому ухвалення нового — вкрай необхідне. За його словами, у законопроекті є норми, яких раніше не було в законодавстві, зокрема, про надання соціального житла, переселення людей при знесенні будинків тощо. Комітет запропонував прийняти проект у першому читанні. За це проголосувало 368 депутатів.

Законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запобігання легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванню тероризму» представив доповідач Станіслав Аржевітін. Він наголосив, що в разі його неухвалення наша країна може потрапити до списку тих країн, які вважаються у світі небезпечними. Проект розширює перелік суб'єктів фінансового моніторингу за рахунок торгівців нерухомістю, адвокатів, нотаріусів, бухгалтерів, торгівців дорогоцінними металами та камінням та інших, посилює вимоги до фінансових та нефінансових установ у роботі з клієнтами для максимально повного отримання інформації про них та про зміст їх діяльності. До законопроекту надійшло 200 поправок від народних депутатів, із яких більшість враховано. За ухвалення закону в цілому проголосувало 393 парламентарія.

Депутати також прийняли у цілому читанні проект закону про внесення змін до Закону України «Про Державний бюджет України на 2009 рік» (щодо забезпечення виплати пенсій та соціальних допомог у підвищеному розмірі) — 246 «за».

Юліана ШЕВЧУК.

ЦВК ПОВІДОМЛЯЄ

Центральна виборча комісія повідомляє про відкриття накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України ЛИТВИНА Володимира Михайловича.

Реквізити накопичувального рахунку виборчого фонду кандидата на пост Президента України Литвина Володимира Михайловича:

Отримувач: виборчий фонд кандидата на пост Президента України Литвина Володимира Михайловича.

Ідентифікаційний номер отримувача за ДРФО: 2057216057.

Банк отримувача: Радянське відділення КМФ АКБ «Укрсоцбанк».

Код банку отримувача: 322012.

Рахунок отримувача: № 26406030000001.

Охорона музеїв фінансуватиметься з місцевих коштів

Вечірнє засідання 5 листопада

Народні депутати ухвалили зміни до закону «Про музеї та музейну справу» і законопроект про прикордонний контроль. Перший закон передбачає, що сума витрат на забезпечення охорони музеїв обов'язково визначається в державному та місцевих бюджетах. Понад те, вона вноситься до переліку захищених статей видатків загального фонду бюджетів.

Усі 93 пропозиції, які були внесені до закону, враховано, наголосив доповідач — член Комітету Верховної Ради України з питань культури і духовності Михайло Косів (БЮТ).

Крім того, за своїм профілем музеї поділяються на природничі (антропологічні, біологічні, ботанічні, геологічні, зоологічні, мінералогічні, палеонтологічні), історичні (загальноісторичні, військово-історичні, історії релігії, історико-побутові, археологічні, етнографічні), літературні, художні (образотворчого, декоративно-ужиткового, народного, сучасного мистецтва), мистецькі (театральні, музичні, музеї кіно), науково-технічні, комплексні (краєзнавчі, екомузеї), галузеві тощо.

Іншим ухваленим законопроектом «Про прикордонний контроль», за словами глави Комітету з питань національної безпеки і оборони Анатолія Гриценка («НУ—НС»), визначаються правові основи здійснення прикордонного контролю, порядок його здійснення, умови перетинання державного кордону України.

Закон встановлює, що у ході перевірки документів уповноважені службові особи Державної прикордонної служби використовують технічні засоби контролю для пошуку ознак підробки у документах, здійснюють пошук необхідної інформації у базах даних, а також за результатами оцінки ризиків проводять опитування осіб, які прямують через державний кордон.

Народні депутати розпочали розгляд у повторному першому читанні проекту Житлового кодексу України. Нову редакцію проекту допомагали готувати представники Міністерства з питань житлово-комунального господарства та органів місцевого самоврядування, українські й іноземні фахівці.

Один з авторів, народний депутат Валерій Баранов (блок Литвина), наголосив на важливості прийняття нового кодексу, оскільки чинний вже «застарів навіть морально». Закон, за його словами, дасть можливість не лише нормально працювати житлово-комунальному господарству, а й розвиватися.

Комітет з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики, за словами його голови Володимира Рибака, рекомендував парламенту прийняти проект Житлового кодексу за основу. Він звернувся до народних депутатів з проханням прийняти проект, хоча він, за його словами, не є досконалим.

Наталя ДАВИЧ.

Зараз країна користується Житловим кодексом 1983 року, тому ухвалення нового — вкрай необхідне

З 1 січня 2010 року заборонена реклама алкоголю та тютюну в друкованих ЗМІ

Відкриваючи «круглий стіл» «Проблеми практичної реалізації положень Закону України «Про рекламу» щодо реклами алкоголю та тютюну», що проходив у парламенті, заступник Голови Верховної Ради України **Микола Томенко** нагадав, що згідно з положеннями частини першої та другої статті 22 Закону України «Про рекламу» з 1 січня 2010 року набуває чинності заборона розміщувати рекламу тютюнових виробів, алкогольних напоїв та відповідних торгівельних марок в усіх друкованих засобах масової інформації (крім спеціалізованих видань).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Окреслюючи проблеми щодо реалізації зазначених положень та теми для обговорення, М. Томенко закликав присутніх звернути особливу увагу на визначення поняття «спеціалізованого видання». Заступник Голови Верховної Ради звернув увагу на те, що в законі «Про рекламу» наразі немає визначення «спеціалізованого видання», в якому дозволяється відповідно реклама алкоголю та тютюну. Немає такого визначення і в інших законах. Водночас він наголосив, що цей факт ні в якому випадку не зупиняє дію закону та закликав Міністерство юстиції спільно з Державним комітетом телебачення та радіомовлення, профільним парламентським комітетом та із залученням фахівців та експертів зробити відповідні роз'яснення з цього питання. До участі у «круглому столі» запрошені народні депутати України, члени профільного Комітету з питань свободи слова та інформації, представники регулюючих та контролюючих виконавчих органів — Міністерства юстиції, Національної ради з питань телебачення та радіомовлення, Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики, а також керівники видавництв друкованих та інших засобів масової інформації.

* * *

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко вважає, що розпуск нинішнього складу парламенту залишиться нездійсненною мрією Президента України Віктора Ющенка.

Про це він сказав кореспонденту УНІАН, коментуючи журналістам пункт передвиборної програми кандидата на пост Президента України Віктора Ющенка, якщо депутати не ухвалять зміни до Конституції протягом ста днів з дня їх внесення на розгляд Верховної Ради України.

За словами М. Томенка, розпуск парламенту можливий, але вже за іншого президента. «Тому я переконаний, що розпуск нинішнього складу Верховної Ради залишиться нездійсненною мрією Віктора Ющенка», — сказав він.

Микола Томенко зауважив, що Президент пообіцяв внести на розгляд парламенту нову редакцію Конституції після її всенародного обговорення, яке завершиться лише після 1 грудня. Водночас слід зазначити, що протягом 100 днів, які Віктор Ющенко виділив парламенту для ухвалення нової редакції Конституції, відбудуться вибори, і буде обрано нового главу держави.

За словами заступника глави парламенту, якщо після президентських виборів питання дострокових виборів Верховної Ради залишиться актуальним, то реалізовувати право на розпуск парламенту буде не Віктор Ющенко, а новий Президент України.

* * *

Заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко зауважив, що останніми днями в діяльності багатьох політиків спостерігається загострення політичної неадекватності між їхніми заявами та діями.

М. Томенко зауважив, що тільки-но Президент зробив спеціальну заяву і закликав журналістів не пускати політиків на екрани, як у пресі з'явилася інформація, що сьогодні він (нагадаємо, Віктор Ющенко зареєстрований кандидатом у Президенти під номером 9) бере участь у ток-шоу «Велика політика» на каналі «Інтер».

Він також звернув увагу на те, що протягом двох останніх днів один і той же текст про «злочинну» роль з'їзду БЮТ з висунення кандидата у Президенти на майдані Незалежності 24 жовтня у поширенні епідемії грипу озвучили представники Партії регіонів та Віктор Ющенко, а сьогодні депутатами Партії регіонів, Комуністичної партії та пропрезидентської частини «Нашої України» проголосовано рішення відновити масові заходи, передовсім мітинги, під час оголошеного урядом карантину.

Микола Томенко ще раз закликав усіх допомогти урядові в успішному подоланні епідемії грипу, а не використовувати грип як інструмент ведення власної президентської виборчої кампанії.

Прес-служба Верховної Ради України.

БЮТ пропонує офіційно оформити нову «тимчасову коаліцію»

Блок Юлії Тимошенко вважає, що у Верховній Раді вже є тимчасова антиурядова коаліція, і пропонує її офіційно оформити наступного пленарного тижня. Про це заявив на брифінгу заступник Голови Верховної Ради України Микола Томенко.

«У нас насправді діє така, і це правда, тимчасова антиурядова коаліція, до якої входять комуністи, «За Україну», «Єдиний центр», Партія регіонів і Блок Литвина, — сказав він. — За принципові питання вони голосують спільно, 226 голосів є. І я розумію, що Партія регіонів і комуністи — це ідеологічно близькі політичні сили, але уявити ще декілька місяців тому, що комуністи і радикальна частина Партії регіонів будуть погоджувати кожне голосування з групою «За Україну» та інколи давати телефон з командами, як голосувати... Це для мене несподіванка».

Водночас М. Томенко зауважив, що в БЮТ спокійно ставляться до такої коаліції. «Наша позиція полягає в тому, що ми завжди були противниками всього тимчасового, — зауважив політик. — Тобто, якщо вдасться домовитися про створення нової коаліції наступного тижня, її треба створити і діяти відповідно до Конституції та законодавства, оскільки все, що вирішується підкилимно, — вирішується погано. Треба діяти публічно, чітко і однозначно».

Олександра КУЧЕРЯВА.

У НОМЕР

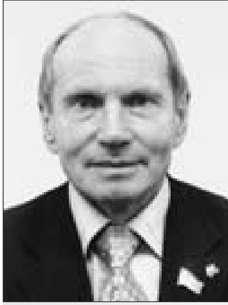
Міжнаціональний конфлікт підігрівають земельні махінації

Корупція в земельній сфері може призвести до міжнаціонального й міжконфесійного конфлікту. Про це вчора заявив голова тимчасової слідчої комісії Верховної Ради з питань самозахоплення земельних ділянок, незаконного будівництва в Сімферополі та бездіяльності правоохоронних органів народний депутат **Василь Кисельов.**

За його словами, встановлено численні факти будівництва офісних, житлових і торговельних приміщень, розважальних центрів у Сімферополі та інших містах півострова без дозвільних документів. В. Кисельов уважає, що в корупції замішана судова система, яка виносить свідомо неправові рішення. А прокуратура Криму фактично не реагує на такі порушення.

Водночас член комісії народний депутат **Ярослав КЕНДЗЬОР** заявив, що Кримом управляє кримінал, який зрісся із політичними структурами. Так званим «смотрящим» в автономії він назвав заступника керівника фракції Партії регіонів у Верховній Раді АРК Олександра Мельника. Отже, упевнений парламентарій, регіоналам дано «зелену вулицю» у вирішенні всіх своїх земельних питань.

Ситуація може спровокувати міжнаціональний конфлікт, тому що поки земля розподіляється за корупційними схемами, кримськотатарська громада не може одержати ділянку для будівництва Соборної мечеті. Це підігріває радикальні настрої серед кримських татар.

Комісія прийняла рішення звернутися до Президента із проханням розглянути ситуацію в Криму на засіданні Ради національної безпеки і оборони. Звіт про роботу комісії має бути заслуханий у парламенті найближчим часом.

Вл. інф.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Нова «Швидка допомога» обслужить майже все місто

Народний депутат України **Олександр Єфремов** побував на будівельному майданчику міської підстанції «Швидкої допомоги» і поцікавився ходом, а також якістю робіт.

Будівництво підстанції почалося в 2008 році, причому даний проект не має аналогів в Україні. Спеціалізоване приміщення, що відповідає усім нормам сучасної медицини, у Луганську буде відкрито на початку 2010 року. Олександр Єфремов висловив упевненість, що з введенням нової підстанції «швидка допомога» від моменту виклику буде приїжджати до хворого максимум за 10 хвилин. Для цих цілей буде зроблено усе необхідне, у тому числі встановлено сучасне навігаційне обладнання. З його допомогою можна визначити, у яку частину міста направити автомобіль «швидкої допомоги» за найкоротшим маршрутом. Площа будівлі підстанції висотою в три поверхи становитиме 3200 квадратних метрів. З 20 мільйонів гривень, виділених на реалізацію проекту, 13 млн. грн. припадає на будівельні, монтажні й опоряджувальні роботи. Інші 7 млн. грн. будуть спрямовані на закупівлю необхідного обладнання. Центральна підстанція спеціалізованих бригад буде обслуговувати практично все місто.

Алла АНТИПОВА.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

На боротьбу з грипом гроші є

Захворювання співгромадян на «свинячий грип» набуло ознак політичної застуди. У середу глава держави Віктор Ющенко звинуватив і прем'єра, і лідера опозиції в тім, що вони звезли у Київ багато тисяч людей на з'їзди у ті дні, коли у Тернополі перейшли епідемічний поріг. Дорікнув урядовцям і голова Служби безпеки Валентин Наливайченко в інтерв'ю одній із щоденних газет. Виявляється, ще у середині жовтня СБУ направила в Кабінет Міністрів записку, в якій попереджали про те, що захворювання може набути ознак пандемії.

Народні обранці оперативно зреагували на проблему. Вони внесли зміни до державного бюджету і виділили на боротьбу із «свинячим грипом» 1 мільярд гривень. А також ухвалили низку рішень, які повинні не допустити розростання хворобливої епідемії. Окрім того, прийнято рішення ще раз внести зміни до державного кошторису-2009, щоб запрацював закон про нові соціальні стандарти. Щоправда, 50 народних обранців, як з'ясувалося учора, звернулися до Конституційного Суду з проханням розглянути його на відповідність Основному Закону країни.

Водночас продовжує лихоманити фракцію «Наша Україна — Народна самооборона». Нагадаємо: пропрезидентське крило зібрало 38 підписів за усунення Миколи Мартиненка з посади голови фракції і передало документи Голові Верховної Ради Володимиру Литвину. Натомість інша частина фракції провела своє засідання і прийняла рішення залишити лідером нинішнього голову фракції. Учора народний депутат Андрій Парубій на сесії оприлюднив протокол, згідно з яким Миколу Мартиненка усунули з посади голови фракції, а новим-старим керівником став В'ячеслав Кириленко. Одначе їхні колеги Анатолій Матвієнко та Борис Тарасюк цю інформацію спростували і звинуватили пропрезидентське крило у фальсифікації документів. Мовляв, лише вісім народних обранців підтримують таке рішення. Відтак Голова Верховної Ради Володимир Литвин попросив «нашоукраїнців» і «народних самооборонців» не вплутувати парламент у внутріфракційні розбірки.

А тим часом зростає кількість претендентів на найвищу посаду в державі. Учора Центральна виборча комісія мала розглянути документи кількох ймовірних кандидатів. А поки що зареєстровано чотирнадцять бажаючих взяти участь у президентських перегонах.

Володимир КОРОЛЮК.

В Україні вчора розпочали роботу медичні експерти з Австрії, Франції, Німеччини, Латвії та Швеції. Експертів супроводжує працівник Центру моніторингу та інформації Єврокомісії, який координує втручання у сфері цивільного захисту Європейського Союзу, *повідомили у представництві Європейської комісії в Україні*

Український державний центр радіочастот оформив і дав дозвіл на ввезення до України 3 мільйонів мобільних терміналів та термінального обладнання, повідомляє прес–служба УДЦР

РЕГІОНИ

ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСТЬ

Є три мільйони тонн хліба

Цю приємну новину повідомив начальник головного управління агропромислового розвитку Черкаської облдержадміністрації Володимир Оникієнко. Середня врожайність зернових становить 45,8 центнера з гектара. Лідирують в обласному змаганні хлібороби Корсунь-Шевченківського району, які намолотили по 57,5 та Монастирищенського — по 55,2 центнера з гектара. Перетнувши тримільйонну позначку, область продовжує нарощувати вал зернових.

Лідія ТИТАРЕНКО.

МИКОЛАЇВ

Подарунки за довголіття

Столітній ювілей відзначила жителька Миколаєва Антоніна Олександрівна Лосєва. Ушановували іменинницю родичі, сусіди, ювілярка отримала поздоровлення від Президента України Віктора Ющенка, голови Миколаївської облдержадміністрації Олексія Гаркуші, начальника головного управління праці й соціального захисту населення Ольги Сивопляс. З подарунками й квітами до іменинниці приїхало керівництво міського територіального центра з соціального обслуговування населення.

Галина ПОРФИР'ЄВА.

ХМЕЛЬНИЧЧИНА

Серед раритетів — парта з минулого

Перший і поки що єдиний на Хмельниччині музей освіти створено в місті Дунаївці. Тут зібрано чимало документів, які розповідають про розвиток освіти цього краю від XV століття до наших днів. Багато матеріалів присвячено видатним українцям — просвітникам Смотрицьким. Особливою гордістю новоствореного музею є гостя з минулих століть — стара дерев'яна парта з порцеляновою чорнильницею та іншим письмовим приладдям.

Віра ШПИЛЬОВА.

Зима настане знов зненацька

Підготовка до зими наземного транспорту проходить складно. Головна причина — відсутність повного відшкодування транспортним підприємствам коштів за виконану роботу з перевезень пільгових категорій громадян. Про це повідомляють наші кореспонденти з різних регіонів. Учора на розширеній колегії КМДА це підтвердив і гендиректор комунального підприємства «Київпастранс» Микола Ламбуцький. Водночас він уточнив, що фінансові проблеми не накладають свій відбиток на безпеку перевезень у столиці.

Київ готовий не на сто відсотків

— Заборгованість лише за енергоносії у нас на сьогодні становить 10 мільйонів 892 тисячі гривень, і левова частка — то борги за тягову електоенергію, природний газ та теплоенергію, — додав М. Ламбуцький.

Він також повідомив, що «Київпастранс» має намір коригувати графіки руху наземного комунального громадського транспорту на період зими: «Розклад складатимуть і змінюватимуть залежно від пасажиропотоку, а також щоб забезпечити мінімальні інтервали, щоб люди не мерзли на зупинках».

У свою чергу, начальник головного управління транспорту КМДА Олексій Бархатов розповів про оновлення рухомого складу столиці. За його словами, цьогоріч Київ придбав 37 нових автобусів, один тролейбус та чотири секційні трамвайні вагони. «Оновили» і старий транспорт.

— Контролюється готовність до зими і перевізників некомунальної форми власності. На сьогодні матеріально-технічна база та рухомий склад готовий на 70%. Перевірено справність дверей і люків аварійного виходу, введено в дію систему опалювання салонів і кабін водіїв, — сказав О. Бархатов.

За словами гендиректора «Київавтодору» Георгія Глінського, столиця вже запаслася сіллю та піском. У засіках зберігається біля 29 тисяч тонн. Однак «недосол» таки є: Дарницький, Подільський і Святошинський райони скаржаться на нестачу коштів для придбання суміші.

Наталія ОВДІЄНКО.

Автобуси нема в що «перевзути». Але працюють «Руки Сталіна»

— Приблизно половина автобусів, які перевозять пасажирів у місті та області, нема в що «перевзути» на зиму, — каже начальник управління транспорту Вінницької облдержадміністрації Борис Рибак. — Одна автобусна шина коштує приблизно дві тисячі гривень. На один автобус їх потрібно шість штук.

В області 18 автомобільних ВАТ та півтори тисячі приватних перевізників. Роботу останніх непросто контролювати, наголошує Борис Рибак. «Обережно: ожеледиця!» — такі попереджувальні написи раніше встановлювали в автопарках. «Нині, — каже пан Рибак, — безпека пасажира — ніщо порівняно з можливістю заробітків. Особливо це стосується приватників».

105 тролейбусів і 70 трамваїв щодня перевозять пасажирів у Вінниці. Взимку транспорту використовують більше. І наступного тижня вінничани очікують прибуття 14 трамвайних вагонів зі Швейцарії.

Щодо прибирання снігу, то 45 одиниць техніки працюватиме у Вінниці нинішньої зими: 5 млн. грн. витрачено протягом двох років на їх оновлення. «Але ми дбайливо використовуємо й стару техніку, — каже керівник комунального підприємства з ремонту та обслуговування автомобільних шляхів Станіслав Буше. — Чули про навантажувач "Руки Сталіна"? Він єдиний залишився у Вінниці з радянських часів. Кажуть, колись його сконструювали за вказівкою Сталіна. Загрібає все підряд — і сніг, і лід. Працює ефективніше, ніж деяка нова техніка», **переказує наш власний кореспондент Віктор СКРИПНИК.**

Очистити за 50 хвилин

З початку листопада комунальники Донецька цілодобово чергують на автошляхах. Зміни диспетчерів організовані так, щоб механізоване прибирання відбувалося за потреби 24 години на добу. Приміром, на початку тижня, після того як у місті випав перший сніг, на розчищення доріг вивели 65 одиниць техніки, а 168 комунальників прибирали павільйони на зупинках громадського транспорту. Влада обіцяє, що готова і до складніших погодних умов.

Загалом на дорогах узимку буде задіяно 119 одиниць техніки і всі 612 співробітників дорожнього ремонтно-будівельного управління. Матеріали для посипання шляхів зберігаються на чотирьох базах, що в разі снігопаду дає можливість протягом 50 хвилин очистити основні магістралі, повністю прибрати місто — протягом 6 годин, вивезти сніг з площ і скверів — за 12. Паливом і матеріалами для посипання комунальне підприємство забезпечене повністю, **повідомляє з Донецька Ліна КУЩ.**

Сіллю запаслися, боргів не накопичили

Для того, щоб ожеледиця не зупинила рух і транспорту, і пішоходів, комунальники Хмельницького запаслися більш як 200 тоннами солі та майже 12 тисячами тонн пісочно-соляної суміші. Мають вони й необхідні запаси палива.

У Хмельницькому комунальному підприємстві «Електротранс» кажуть, що 80 тролейбусів та майже півтора десятка автобусів щодня здійснюють рейси на трьох десятках маршрутів, а до роботи взимку взагалі підготовлено 125 тролейбусів. Головне — немає ні заборгованості за електроенергію, ні у заробітній платі працівників. Отже, весь електротранспорт буде вчасно виходити в рейси. А щоб пасажирам було зручніше, ситуація на дорогах безпечнішою — встановлено десять додаткових зупинок на вимогу, **звітує наш власний кореспондент Ірина КОЗАК**.

Заторів не буде

За інформацією начальника управління вуличної інфраструктури, транспорту та зв'язку Черкаського міськвиконкому Олексія Леонова, рухомий склад комунального і приватного транспорту пройшов технічний огляд, перевірено також механізмів для розчищення вулиць від снігу.

«Хоч ця техніка не нова, — зазначив Олексій Леонов, — однак підтримуємо її у справному стані й проблем із заторами на міських дорогах у нас ніколи не було». Велику допомогу в організації підготовки міста до зими надають 13 комітетів самоорганізації населення, **повідомляє наш черкаський кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО.**

Дороги підтягнули до євростандарту

За нинішній рік у Сумах капітально відремонтовано близько сотні кілометрів шляхів з твердим покриттям, до того ж третина відповідає найвищим європейським стандартам. Істотно зросла безпека руху на донедавна одній з найнебезпечніших ділянок у районі так званої військово-грузинської дороги, де зимової пори постійно траплялися ДТП. Тепер, замість небезпечного серпантину, східну і західну частину міста з'єднує сучасний шляхопровід у вісім смуг. А комунальники вже заготовлено більше 5 тис. тонн піску і майже 500 тонн солі. Готові «до бою» із зимовою негодою понад 50 одиниць сучасної техніки, **впевнений наш сумський кореспондент Владислав ЖМУРКОВ.**

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ФОТОФАКТ

У столиці пройшов показ колекції дизайнера Айни Гасе сезону «Весна-літо—2010».

Фото Вадима ГРІГА (Укрінформ).

«Нафтогаз» розплатився з «Газпромом»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Як і обіцяв зранку прес-секретар НАКу Валентин Землянський, «Нафтогаз України» виконав свої зобов'язання. При цьому пан Землянський не повідомив, за рахунок яких коштів зроблено розрахунки, відправивши журналістів до Національного банку та Міністерства фінансів.

Тим часом єдиним джерелом розрахунку за імпортований у жовтні газ, за версією Президента України, розглядається тільки чергова позика МВФ. Про це Віктор Ющенко заявив під час своєї телефонної розмови з президентом Єврокомісії Жозе-Мануелем Баррозу. Ющенко проінформував співрозмовника «про ініціативу МВФ використати для розрахунку частину спеціальних прав запозичень (СПЗ), отриманих нашою країною в результаті останнього розподілу, здійсненого за рішенням Ради керуючих МВФ у серпні цього року», йдеться в повідомленні прес-служби Президента.

Ющенко підкреслив, що «ситуація в «Нафтогазі», а значить, і з розрахунками за спожитий у жовтні природний газ, є критичною»: «Організація внутрішнього ринку газу в Україні, помножена на неадекватні умови газових угод, підписаних з ініціативи прем'єра, призвели до істотного погіршення фінансового становища «Нафтогазу» і неможливості його самостійного розрахунку за імпортований природний газ». Президент також заявив, що «майже половина коштів, сплачених за імпортований газ в 2009 році, українським газовим монополістом були позичені», а за невиконання умов підписаних газових угод існує ризик штрафних санкцій за результатами 10 місяців 2009 року в розмірі 7,8 млрд. доларів.

У відповідь президент Єврокомісії закликав Президента України працювати разом із урядом, щоб упорядкувати умови для здійснення стабілізаційної програми МВФ якомога швидше.

Школярі масово вживають алкоголь

Про це свідчать результати опитування, проведені у обласному центрі Дитячою екологічною громадською організацією «Флора». Загалом серед учнів 8—11 класів таких набирається до 74 відсотків. Здебільшого вживають «за компанію» або щоб бути «такими, як усі».

Опитування проводилося у рамках профілактичної кампанії «Я кажу алкоголю — Ні!». Було опитано 881 учня загальноосвітніх шкіл Кіровограда. Більшість опитаних не уявляє, як можна ще по іншому проводити вільний час. Серед опитаних вперше спробували міцні напої у початкових класах 13 відсотків, у 8-х–9-х класах — 9 відсотків.

Щоправда, багато дітей готові боротися за здоровий спосіб життя. Майже 600 школярів взяли участь у конкурсі «Флори» «Придумай знак здорового способу життя» і показали своє бачення профілактики шкідливих звичок у малюнках.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

Для кожного десятого — це найбільше свято

Сьогодні 92-а річниця Жовтневої революції. Для багатьох поколінь цей день асоціюється з парадом, урочистими промовами, кульками, червоними прапорцями й обов'язковим застіллям. Сьогодні для більшості жителів України пам'ять про цей день, як про всенародне свято, залишилася в спогадах і сімейних фотоальбомах. За даними опитування центра Разумкова, тільки для кожного десятого українця 7 листопада є найбільшим святом. Половина населення України (51%) вважає цей день звичайним, а 7,4% респондентів сприймають його як день пам'яті жертв комуністичних репресій.

Цього року Комуністична партія відмовилася від масових маніфестацій через епідемію грипу, обмежившись покладанням квітів до пам'ятників революційної слави. Хоча до яких саме монументів у столиці покладуть квіти, не зазначено. Пам'ятник Леніну на Хрещатику, після інциденту з вандалами, перебуває на реставрації. Єдиний революційний монумент, що ще стоїть у центрі міста — Микола Щорс. Можливо, саме до нього (раніше, до речі, обділеного увагою) тепер прийдуть комуністи.

Історики й політологи по-різному оцінюють Жовтневу революцію. Зокрема, директор Інституту трансформації суспільства Олег Соскін на запитання, чи є цей день святом для українського народу, відповів: «Це день скорботи за нашим перерваним революційним рухом, за знищенням державності — Української Народної Республіки, за встановленням комуністичної диктатури. Без нашої згоди — адже керівництво України не підписувало в 1922 році вступ до СРСР — нас примусили приєднатися до Союзу. Тому я вважаю, що це день узурпації, день скорботи за безневинно вбитими мільйонами жертв».

Тетяна ПАСОВА.

ФОТОФАКТ

У Полтавській області триває святкування 65-річчя визволення України від фашистських загарбників. На честь цього свята в кременчуцькому музеї Збройних Сил виступив ансамбль «Співай, гармонь».

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

ОТАКОЇ!

➤ *ПОЛТАВА*

За десяток яєць пенсіонер заплатив 27 тисяч гривень!

Саме таку суму грошей «витратив» 74-річний пенсіонер із Полтави, навідавшись на місцевий ринок «Павленківський», щоби купити... десяток яєць.

А трапилося ось що. Довгий час самотній чоловік заощаджував гроші, складав «копійку до копійки», аби зробити подарунок онукові, який проживає в іншому місті. Цими днями вирішив таки поїхати до хлопця. Однак дорогою до вокзалу чоловік нібито наслухався стільки всяких «балачок» про епідемію грипу, що зрештою вирішив поїздку відкласти й повернутися додому. Та спершу зайшов на ринок, щоб купити яєць. Купив... А повернувшись додому, раптом із жахом виявив, що грошей немає! «Украли!» — такою була перша реакція дідуся. На ранок згорьований чоловік уже примчав до Київського райвідділу міліції Полтави.

Що було далі, розповідає помічник начальника Київського райвідділу Полтавського міського управління МВС України в Полтавській області Володимир Пасічко: «Перевіряючи отриману інформацію, правоохоронці спочатку поспілкувалися з двома його синами, які проживають у Полтаві, а потім, пересвідчившись, що діти заявника взагалі не знають про існування такої суми грошей, вирушили на ринок. Там розшукали продавця, в якої дідусь напередодні купував яйця... Отут усе й з'ясувалося! Жінка підтвердила, що вчора якийсь дідусь забув у неї на прилавку пакет, який вона заховала, чекаючи, що чоловік рано чи пізно повернеться. Перерахувавши гроші, правоохоронці пересвідчилися, що з пакунку не зникло жодної гривні — 27 тисяч, як і було. Після оформлення відповідних документів у приміщенні Київського райвідділу міліції дідусь, з пакетом грошей у руках, планував дістатися додому громадським транспортом. Зважаючи на його попередній «досвід», працівники міліції відмовили пенсіонера від «поганої ідеї» і самі доставили дідуся додому».

Продавець Олена Антипова каже, що відвідувачі доволі часто виявляють «забудькуватість», залишаючи на прилавку ті чи інші речі. Хоча подібне, щоби хтось забув таку велику суму грошей, з нею трапилося вперше. А тим часом уже другий рік щодня возить із собою на роботу в'язку ключів від квартири, господар якої досі так і не об'явився. Що ж до дідуся, то перш ніж покласти до сумки пакет з яйцями, він дістав звідки згорток із грошима, замотаний у звичайну хустину, поклав його на прилавок та й забув...

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

ХРОНІКА ГРИПУЮЧОЇ КРАЇНИ

«Таміфлю» забезпечили, але не вистачає банальних антибіотиків, відхаркувальних, дезінтоксикаційних та інших препаратів...

Хоча лікарні **Тернопільщини** все ще переповнені, поменшало важких хворих, а також вагітних жінок. Медики висловлюють обережний оптимізм: якщо динаміка зменшення звернень по лікарську допомогу збережеться, можна буде говорити про спад епідемії. Однак при цьому, якщо в обласному центрі кількість захворювань вочевидь іде на спад, то в районах вона ще може наростати.

Окрім того, медики прогнозують загострення різних хвороб після перенесеного грипу. Наразі в лікарнях є надлишок «таміфлю», але обмаль антибіотиків, відхаркувальних, дезінтоксикаційних та інших препаратів. Немає їх і в аптеках. У 75 відсотках аптек області, як встановили перевірки, відсутні більшість ліків з переліку, визначеного Постановою Кабміну від 30 жовтня. Вже не кажучи про те, що ціни на препарати і засоби медичного призначення майже повсюдно завищують, не видають чеків. Тому лікувальні заклади раді будь-якій допомозі, зокрема, від кандидатів у президенти, які активізувалися останнім часом.

Щовечора о 18-й над містом линуть церковні дзвони. Це правда, що вони усувають занепокоєння, почуття страху, нервозності, **впевнена наш власний кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

А **на Прикарпатті** продовжують гинути люди, із сумом **повідомляє** з Івано-Франківська **Дарина НАЗАРЧУК**. Станом на 6 листопада є ще два летальні випадки з діагнозом «вірусна пневмонія». Померла молода жінка в Калуші. Ще одна смерть — у Рожнятівському районі. Про це повідомив на брифінгу голова ОДА Микола Палійчук. Отож кількість жертв на Прикарпатті внаслідок ускладнення ГРВІ та грипу — вірусної пневмонії — досягла 17 осіб. За минулу добу кількість звернень до медиків, за словами голови, збільшилася. При цьому Микола Палійчук знову підкреслив, що на Прикарпатті не підтверджено жодного випадку каліфорнійського грипу.

Так само не виявлено небезпечного штаму вірусу й **у Черкаській області, стверджує наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.** Як повідомив головний санітарний лікар Черкас Василь Загородній, надзвичайна протиепідемічна комісія, проаналізувавши динаміку захворювань у місті на ГВРІ та грип, оголосила епідеміологічний стан, але у жодного хворого, якого обстежували на наявність в організмі вірусу каліфорнійського грипу, цієї недуги не виявлено.

Тим часом голова Чернівецької ОДА Володимир Куліш, а також його заступник Олександр Грушко, який очолював обласну надзвичайну протиепідемічну комісію, захворіли... Як повідомив перший заступник голови ОДА Віктор Павлюк, серед госпіталізованих лише 10 лікарів. Тому інформація про те, що на Буковині захворіли 683 лікарі, не відповідає дійсності. Він також зазначив, що в області для лікування хворих є достатня кількість препарату «Таміфлю», однак аптечна мережа області, де лише 5% становлять комунальні аптеки, тільки на 10% забезпечена противірусними препаратами, **переказує наш власкор Сергій СУЛИМА.**

А от **наш вінницькій кореспондент Віктор СКРИПНИК** стверджує з посиланням на компетентних осіб, що грошей, зароблених на спекуляції ліками, не вистачить на сплату штрафів. У багатьох аптеках області виявлено перевищення граничних цін на антивірусні препарати для лікування застудних захворювань.

Заробити на ажіотажному попиту на ліки вирішили в низці аптек обласного центру, Іллінецького, Козятинського, Хмільницького та деяких інших районів. Про це повідомили в управлінні податкової міліції Державної податкової адміністрації у Вінницькій області.

ФОТОФАКТ

У Дніпропетровську міжнародна науково-промислова корпорація «Веста» запустила шостий завод з виробництва акумуляторних батарей європейського рівня «Веста індастріал».

Фото Миколи М'ЯКШИКОВА (Укрінформ).

«Шахтар» вийшов до плей-оф, достроково!

Футбол. Ліга Європи. Груповий етап. 4-й тур. 5 листопада.

Група А. «Андерлехт» (Бельгія) — «Тімішоара» (Румунія). 3:1. «Динамо» (Хорватія) — «Аякс» (Нідерланди). 0:2. «Аякс», «Андерлехт» — по 8 очок, «Тімішоара» — 2, «Динамо» — 0.

Група В. «Славія» (Чехія) — «Валенсія» (Іспанія). 2:2. «Дженоа» (Італія) — «Лілль» (Франція). 3:2. «Лілль» — 7, «Валенсія», «Дженоа» — по 6, «Славія» —2.

Група С. «Гамбург» (Німеччина) — «Селтик» (Шотландія). 0:0. «Рапід» (Австрія) — «Хапоель» (Ізраїль, Тель-Авів). 0:2. «Хапоель» — 9, «Гамбург» — 7, «Рапід» — 4, «Селтик» — 2

Група D. «Спортінг» (Португалія) — «Вентспілс» (Латвія). 1:1. «Геренвен» (Нідерланди) — «Герта» (Німеччина). 2:3. «Спортінг» — 10, «Герта», «Геренвен» — по 4, «Вентспілс» — 3.

Група Е. «Рома» (Італія) — «Фулгем» (Англія). 2:1. «Базель» (Швейцарія) — ЦСКА (Болграрія). 3:1. «Базель» — 9, «Рома» — 7, «Фулгем» — 5, ЦСКА — 1.

Група F. «Динамо» (Румунія) — «Галатасарай» (Туреччина). 0:3. «Штурм» (Австрія) — «Панатінаїкос» (Греція). 0:1. «Галатасарай» - 10, «Панатінаїкос» — 9, «Динамо» — 3, «Штурм» — 1.

Група G. «Левський» (Болгарія) — «Зальцбург» (Австрія). 0:1. «Вільярреал» (Іспанія) — «Лаціо» (Італія). 4:1. «Зальцбург» — 12, «Вільярреал», «Лаціо» — по 6, «Левський» — 0.

Група H. «Твенте» (Нідерланди) — «Шериф» (Молдова). 2:1. «Фенербахче» (Туреччина) — «Стяуа» (Румунія). 3:1. «Фенербахче» — 9, «Твенте» — 7, «Шериф» — 4, «Стяуа» — 2.

Група I. АЄК (Греція) — БАТЕ (Білорусь). 2:2. «Евертон» (Англія) — «Бенфіка» (Португалія). 0:2. «Бенфіка» — 9, «Евертон» — 6, БАТЕ, АЄК — по 4.

Група J. **«Партизан» (Сербія) — «Брюгге» (Бельгія). 2:4** (Ляїч, 52, Вашингтон, 66 — Перишич, 28, Куемаа, 36, 57, Оджиджа-Офое, 74).

«Тулуза» (Франція) — «Шахтар» (Україна, Донецьк). 0:2. Голи: Адріано, 50, Гай, 63.

«Тулуза»: Пеле, Конгре, Машаду (Бротен, 66), Дідо, Лоуза, М'Бенге, Нунке, Сір'єкс, Панкот, Берсон (Сіссоко, 84), Ебондо. **Тренер** — Ален Казанова.

«Шахтар»: П'ятов, Срна (Кобін, 74), Кучер, Ракицький, Рац, Гюбшман, Гай, Фернандіньо, Жадсон (Левандовський, 78), Вілліан, Адріано (Гладкий, 84). Тренер — Мірча Луческу.

Рефері — Сесар Муніс Фернандес (Іспания).

Тулуза. Муніципальний стадіон «Тулуза». 12 046 глядачів. 9 градусів.

	В	Н	П	М	О
1. «Шахтар»	**4**	**0**	**0**	**14—2**	**12**
2. «Брюгге»	2	1	1	9—8	7
3. «Тулуза»	1	1	2	5—10	4
4. «Партизан»	0	0	4	5—13	0

Група K. «Копенгаген» (Данія) — ПСВ (Нідерланди). 1:1. ЧФР (Румунія) — «Спарта» (Чехія). 2:3. ПСВ — 8, «Спарта» — 7, « Копенгаген» — 4, ЧФР — 3.

Група L. «Вердер» (Німеччина) — «Аустрія» (Австрія). 2:0. «Насьональ» (Португалія) — «Атлетік» (Іспанія). 1:1. «Вердер» — 10, «Атлетік» — 7, «Насьональ», «Аустрія» — по 2.

«Гірники», продемонструвавши солідний клас, здобули заслужену перемогу, а з нею достроково оформили собі місце у плей-оф. Отже, завдяки «Шахтареві» навесні Україна буде представлена у клубних єврозмаганнях.

У першому таймі гості, можна сказати, розминалися, а в другому заграли значно рішучіше. І двома влучними ударами поклали суперника «на лопатки», здобувши переконливу перемогу.

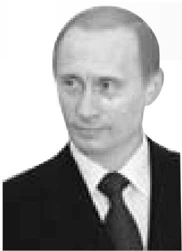
— Відзначу, що результат відповідає тому, що відбувалося на полі, — сказав **Мірча Луческу** після зустрічі. — Наші футболісти використовували помилки суперника і були об'єктивно сильніші. Гадаю, загалом вийшла добра гра. Хоча в першому таймі у наших футболістів не було належної концентрації. Тому під час відпочинку довелося поговорити з ними трохи жорстко. Це вплинуло, бо вони заграли інакше, більше контролювали м'яч, змушували суперника атакувати й тим самим розкриватися, у нас з'являлися можливості провести свої атаки.

Ми також знали, що «Тулуза» діятиме агресивно. І це підтвердилося, коли почався поєдинок. Тому в перерві й було сказано, щоб гравці активніше працювали з м'ячем, швидше робили передачі. В цьому компоненті гри другий тайм був кращим за перший. Тепер спробуємо обіграти «Брюгге», щоб якось допомогти «Тулузі»...

З бельгійським клубом «Шахтар» зустрінеться на «Донбас Арені» 3 грудня.

Віктор СТАНКЕВИЧ.

У Луганську правоохоронці виявили підпільний склад з дефіцитними протигрипозними медикаментами, *повідомив заступник начальника оперативного управління податкової міліції в Луганській області Віталій Перунін*

Росія готова направити до України 200 тисяч упаковок противірусного лікарського препарату арбідол, пообіцяв голова уряду РФ Володимир ПУТІН

ОФІЦІЙНО

Подорожчання з вини виробників

Державна інспекція з контролю за цінами в Києві проводить щоденний моніторинг цін на лікарські засоби та вироби медичного призначення, на які на період епідемії Кабмін встановив граничні оптово-відпускні та роздрібні ціни. Цінові дослідження проводяться по всьому ланцюгу — від ціни виробника до встановлення роздрібних цін в аптеках міста.

Станом на 3 листопада цього року інспекцією спільно з правоохоронними органами проведено 30 перевірок аптечних закладів міста Києва. По всіх аптеках міста відсутній повний перелік лікарських засобів, а на ті препарати, що є в наявності, ціни перевищують граничний рівень. Наприклад, у ЗАТ «Фармація-2000» на лікарський засіб амізон роздрібна ціна сформована в розмірі 18,20 грн., замість граничної — 15,00 грн; в аптеці «Даша» ліки аміксин продавали за 55,88 грн. замість 55,00 грн. У перевірених аптеках №7 та №8 комунального підприємства «Фармація» встановлені факти завищення цін на ампіцилін (у таблетках), що реалізовувався за ціною 9,22 грн. замість 9,00 грн., аскорбінову кислоту продавали за 9,78 грн. замість 8,00 грн., арбідол — за 45,37 грн. замість 35,00 грн.

Розпочато перевірки виробників лікарських засобів, а саме: ВАТ «Фармак» та ЗАТ «Фармацевтична фірма «Дарниця». У всіх перевірених організаціях встановлені порушення постанов уряду, до порушників застосовуються економічні санкції, вилучається необгрунтовано отримана виручка та накладається штраф у двократному розмірі з подальшим вилученням до державного бюджету, на відповідальних осіб накладаються адміністративні стягнення.

Аптечні заклади, які не мають необхідних лікарських засобів, визначених переліком уряду, будуть позбавлені ліцензії на реалізацію лікарських засобів.

Аналіз тенденцій підвищення роздрібних цін на фармацевтичному ринку свідчить про те, що в основному подорожчання ліків відбулось за рахунок збільшення цін виробників, оптово-відпускних цін та торговельних надбавок суб'єктами господарювання, у зв'язку з великим попитом на противірусні препарати та засоби індивідуального захисту.

Нині співробітники інспекції працюють в посиленому режимі. Результати перевірок будуть обов'язково повідомлені засобам масової інформації, запевнив начальник Державної інспекції з контролю за цінами Максим Глущенко.

«Свинячий» грип як дзеркало, в якому видно все...

Дорогі батьки! Люди!!! Запам'ятайте найголовніше: тактика ваших дій зовсім не залежить від того, як називається вірус. Це грип сезонний, свинячий, слонячий, пандемічний, це взагалі не грип — усе неважливо. Важливо лише те, що це вірус, що він передається повітряно-крапельним шляхом й уражає органи дихання. Звідси й конкретні дії.

Профілактика

Якщо ви (ваша дитина) зустрінетеся з вірусом, а у вас нема в крові захисних антитіл, ви занедужаєте. Антитіла з'являться в одному з двох випадків: або ви перехворієте, або ви прищепитеся.

Прищепитися можна тільки від сезонного грипу. Від «свинячого» вакцини поки що немає (в Україні). Проте мати захисні антитіла до тих трьох вірусів, котрі входять до складу сезонної вакцини, краще, ніж не мати взагалі ніяких.

1. Є можливість прищепитися (прищепити дитину) — прищеплюйтесь, але за умови, що, по-перше, ви здорові, а по-друге, для вакцинації не треба буде сидіти в сопливій юрбі в поліклініці. Останнє положення робить ваші шанси на адекватну вакцинацію примарними.

2. Ніяких ліків з доведеною профілактичною ефективністю не існує. Тобто ні цибуля, ні часник, ні горілка й ні проковтувані вами чи запхнуті в дитину таблетки не здатні захистити ані від респіраторного вірусу взагалі, ані від вірусу грипу зокрема. Все, за чим ви вбиваєтеся в аптеках, усі ці нібито противірусні засоби, нібито стимулятори імунітету і неймовірно корисні вітаміни, усе, що в аптеках на сьогодні зникло, все, чим уряд обіцяв у найближчі дні аптеки наповнити, — все це ліки з недоведеною ефективністю, ліки, що задовольняють головну ментальну потребу українця — «треба щось робити».

Основна користь усіх цих ліків — психотерапія. Ви вірите, вам допомагає — я радий за вас, тільки не треба штурмувати аптеки: воно того не варте.

3. Джерело вірусу — людина і тільки людина. Чим менше людей, тим менше шансів занедужати. Карантин — чудово! Заборона масових зборищ —прекрасно! Пройтися зупинку пішки, не піти зайвий раз до супермаркета — мудро!

4. Маска. Корисна штука, але не панацея. Обов'язково повинна бути на хворому, якщо поруч здорові: вірус вона не затримає, але зупинить крапельки слини, особливо багаті на вірус.

5. Руки хворого — джерело вірусу не менш значне, ніж рот і ніс. Хворий торкається обличчя, вірус потрапляє на руки, хворий хапається за все довкола, ви торкаєтеся до цього всього рукою — здрастуй, ГРВІ.

Не чіпайте свого обличчя. Мийте руки часто, багато, постійно носіть із собою вологі дезінфікуючі гігієнічні серветки, мийте, шкребіть, не лінуйтесь!

Учіться самі й учіть дітей: якщо нема носовичка, кашляти-чхати не в долоньку, а в лікоть.

Начальники! Офіційним наказом запровадьте у підлеглих вам колективах заборону на рукостискання.

Користуйтеся кредитними картками. Паперові гроші — джерело поширення вірусів.

6. Повітря!!! Вірусні часточки годинами зберігають свою активність у сухому, теплому й нерухомому повітрі, але майже миттю руйнуються в повітрі прохолодному, вологому й рухомому. Тож мітинг у центрі Києва, на який збереться 200 тисяч душ, менш небезпечний, ніж збори на 1000 душ у клубі в Ужгороді.

Гуляти можна скільки завгодно. Підчепити вірус під час прогулянки практично нереально. І коли вже ви вийшли погуляти, то не треба показушного ходіння в масці по вулицях. Краще подихайте свіжим повітрям, а маску натягніть заходячи в автобус, офіс чи магазин.

Оптимальні параметри повітря в приміщенні — температура близько 20 градусів Цельсія, вологість 50-70%. Обов'язково чим частіше влаштовуйте протяги у приміщенні. Будь-яка система опалення сушить повітря. Саме початок опалювального сезону став початком епідемії! Контролюйте вологість. Мийте підлогу. Вмикайте зволожувачі повітря.

Краще тепліше вдягніться, але не вмикайте додаткових обігрівачів.

7. Стан слизових оболонок!!! У верхніх дихальних шляхах постійно утворюється слиз. Він забезпечує функціонування так званого місцевого імунітету — захисту слизових оболонок. Якщо слиз і слизові оболонки пересихають, робота місцевого імунітету порушується, віруси, відповідно, з легкістю долають захисний бар'єр ослабленого місцевого імунітету, і шанси занедужати при контакті з вірусом багаторазово збільшуються. Головний ворог місцевого імунітету — сухе повітря, а також ліки, які сушать слизові оболонки (з популярних і всім відомих — димедрол, супрастин, тавегіл, трайфед — список далеко не повний, м'яко кажучи).

Зволожуйте слизові оболонки! Елементарно: 1 чайна ложка звичайної кухонної солі на 1 літр кип'яченої води. Заливаєте в будь-який флакон-пшикалку (наприклад, з-під судинозвужувальних крапель) і регулярно пшикаєте в ніс (чим сухіше, чим більше народу довкола — тим частіше, хоч і кожні 10 хвилин). Також можна купити в аптеці фізіологічний розчин або готові сольові розчини для введення в носові ходи — салін, аквамарис, хумер, маример, носоль і т. д. Головне — не жалійте! Капайте, пшикайте, особливо тоді, коли з дому (із сухого приміщення) ви йдете туди, де багато людей, і особливо якщо ви сидите в коридорі поліклініки.

Лікування

Фактично єдиним препаратом, здатним зруйнувати вірус грипу, є озельтамівір, комерційне ім'я — таміфлю. Теоретично є ще одні ліки (занамівір), але вони використовуються лише інгаляційно, та й шансів побачити їх у нашій країні небагато.

Таміфлю реально руйнує вірус, блокуючи білок нейрамінідазу (оте саме N у назві H1N1).

Таміфлю не їдять усі підряд при першому ж апчхи. Це і недешево, і побічних явищ багато, та й сенсу нема. Таміфлю використовують тоді, коли перебіг хвороби тяжкий (ознаки тяжкої ГРВІ лікарі знають) або коли навіть легко занедужує людина з групи ризику — старі люди, астматики, діабетики (хто належить до груп ризику, лікарі теж знають). Суть: якщо показано таміфлю, то показано як мінімум нагляд лікаря і, як правило, — госпіталізація.

Увага!!!

До абсолютної, до переважної більшості тих, хто читає ці рядки, лікування противірусними засобами не має ніякого стосунку.

ГРИП — ЛЕГКА ХВОРОБА ДЛЯ БІЛЬШОСТІ.

Лікування ГРВІ взагалі і грипу зокрема — це не ковтання пігулок! Це створення таких умов, щоб організм сам легко впорався з вірусом.

1. Тепло вдягтися, але в кімнаті прохолодно й волого. Температура близько 20 градусів, вологість 50-70%. Мити підлогу, зволожувати, провітрювати.

2. Категорично не примушувати їсти. Якщо просить (якщо хочеться) — легке, вуглеводне, рідке.

3. Пити (напувати). Пити (напувати). Пити (напувати)!!!

Температура рідини дорівнює температурі тіла. Пити багато. Компоти, морси, чай (у чай дрібно покришити яблуко), відвари ізюму, кураги. Якщо дитина перебирає — це буду, а це ні — хай п'є що завгодно, аби тільки пила. Ідеально для пиття — готові розчини для пероральної регідратації. Продаються в аптеках і мають там бути: регідрон, хумана електроліт, гастроліт і т. д. Купуйте, розводьте за інструкцією, напувайте.

4. У ніс часто сольові розчини.

5. Всі «відволікаючі процедури» (банки, гірчичники, припарки, ноги в окропі й т. д.) — класичний совковий батьківський садизм і знов-таки психотерапія (треба щось робити).

6. Якщо надумали боротися з високою температурою —тільки парацетамол або ібупрофен. Категорично не можна аспірин.

Головне лихо в тому, що тепло вдягти, зволожити, провітрити, не пхати їжу й напоїти — це по-нашому називається «не лікувати», а «лікувати» — це відправити тата в аптеку...

7. При ураженні верхніх дихальних шляхів (ніс, горло, гортань) ніякі відхаркувальні засоби не потрібні — вони тільки посилять кашель. Ураження нижніх дихальних шляхів (бронхіти, пневмонії) не мають до самолікування жодного відношення. Тому самостійно ніяких лазолванів-мукалтинів і тому подібного.

8. Протиалергійні засоби не мають до лікування ГРВІ жодного стосунку.

9. Вірусні інфекції не лікуються антибіотиками. Антибіотики не зменшують, а збільшують ризик ускладнень.

10. Всі інтерферони для місцевого застосування — ліки з недоведеною ефективністю або «ліки» з доведеною неефективністю.

11. Гомеопатія — це не лікування травами, а лікування зарядженою водою. Безпечно. Психотерапія (треба щось робити).

Коли потрібен лікар? Завжди!

Але це нереально. Тому перераховуємо ситуації, коли лікар потрібен обов'язково: відсутність поліпшення на четвертий день хвороби; підвищена температура тіла на сьомий день хвороби; погіршення після поліпшення; виражена тяжкість стану за помірних симптомів ГРВІ; поява ізольовано або в поєднанні: блідості шкіри; спраги, задишки, інтенсивного болю, гнійних виділень; посилення кашлю, зниження його продуктивності; глибокий вдих призводить до нападу кашлю; при підвищенні температури не допомагають, практично не допомагають або дуже ненадовго допомагають парацетамол та ібупрофен.

Лікар потрібен обов'язково і негайно: непритомність; судоми; ознаки дихальної недостатності (утруднене дихання, задишка, відчуття нестачі повітря); інтенсивний біль де завгодно; навіть помірний біль у горлі за відсутності нежитю; навіть помірний головний біль у поєднанні з блювотою; набряклість шиї; висип, який не зникає при натисканні на нього; температура тіла вища 39 градусів і не починає знижуватися через 30 хвилин після застосування жарознижувальних засобів; будь-яке підвищення температури тіла в поєднанні з ознобом та блідістю шкіри.

Лікар Євген КОМАРОВСЬКИЙ.

Статтю передруковано з блогу http://www.komarovskiy.net/blog.

ФОТОФАКТ

В аптеках Севастополя працівники податкової служби перевіряють дотримання урядових вимог, пов'язаних з епідемією грипу.

Фото надане прес-центром Державної податкової адміністрації в Севастополі.

У Василівській затоці знімали з «крижини» рибалок

Хоча пляжний сезон закінчився, рятувальники готуються до зими, яку так чекають рибалки, щоб вийти на кригу. Для Запорізької області, де налічується понад 1200 водних об'єктів, це проблема. Любителі підлідного лову часто, нехтуючи небезпекою, відходять далеко від берегів у акваторіях Азовського моря, Каховського й Дніпровського водосховищ.

Свою готовність негайно прийти на допомогу запорізькі рятувальники продемонстрували у Василівській затоці Каховського водосховища під час командноштабних навчань **(на знімках)**. За тактичним задумом, у районі села Верхня Криниця відірвало крижину з рибалками. Мобільний зв'язок із потерпілими відсутній. До рятувальних робіт залучили два баркаси місцевої рибальської артілі, котрі зняли 15 чоловік, але в подальшому не змогли діяти, бо їх затерли дрейфуючі крижини. Тим часом крижину з потерпілими відігнало більш як на кілометр від берега, і їм на допомогу вилетів вертоліт та попливли два катери і транспортер. Врешті-решт усе обійшлося добре, невдах урятували, обігріли, декому надали медичну допомогу і всім нагадали правила безпечної поведінки.

Про те, що громадяни далеко не завжди цінують своє життя, говорить статистика: з початку нинішнього року на водних об'єктах області потонула 61 людина і 374 врятовано.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Фото надала прес-служба ГУ МНС України в Запорізькій області.

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Заробітчанина привезли з чужини у труні

Якою гіркою буває заробітчанська доля, ще раз переконав випадок із працелюбним мешканцем Млинівського району, котрий поїхав до Москви, щоб там, на «шабашці», заробити своїй сім'ї на прожиття. Працював чоловік добросовісно, не шкодуючи сил. Втім, коли справа дійшла до розрахунку, господар віддав лише частину заробітку. А з рештою попросив зачекати.

Коли ж настав отой другий обіцяний строк, подався млинівчанин знову до Росії. А там, як на біду, йому стало зле. Чоловік знепритомнів. Причому, якраз біля телефонного апарата: заробітчанин телефонував до господаря, а той відмовився йому заплатити. Отож від переживання чоловік отримав інсульт і потрапив у лікарню.

З України на виклик прибула дружина заробітчанина. Однак ні її приїзд, ні зусилля лікарів не змогли зарадити біді — українець у лікарні помер. А перед цим, хапаючись за останню надію, згорьована жінка теж зателефонувала до москвича, у якого працював її чоловік. Розповіла, що той лежить непритомний, що потрібні кошти на лікування, отож не просто хоче, а благає, щоб борг повернув. Московський забудовник цього разу нібито погодився повернути борг, навіть призначив місце для зустрічі на вокзалі. Однак скільки не чекала українка, боржник на зустріч не прийшов, його мобілка теж мовчала...

Зрештою, подібна ситуація не така вже й поодинока. А найжахливіше у ній те, що через своє безправ'я українці, які за кордоном надважкою працею заробляють собі на шматок хліба, втрачають і здоров'я, і навіть життя. І при цьому в жодній країні не тільки захисту, а й правди не знаходять.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

Села зникають, люди їдуть за кордон

Цьогоріч із карти Тернопільщини зникло чимале село, де ще недавно проживало понад 2,4 тисячі осіб. Негативні демографічні тенденції в області тривають ось уже п'ятнадцять років. Смертність перевищує народжуваність у всіх районах.

Лише в обласному центрі спостерігається позитивна динаміка. Щоправда, народжуваність у районах почала дещо зростати, хоча спостерігається велика диференціація. Скажімо, в Монастириському районі на світ з'являється майже вдвічі менше малюків на тисячу душ населення, ніж, скажімо, у Кременецькому. Позначається те, що чимало жінок дітородного віку перебувають на заробітках за кордоном.

Населення області на початок року ледь перетягувало за мільйон. Реальної ситуації не знає ніхто. За одними даними, на заробітках за кордоном перебуває понад 50 тисяч чоловік, за іншими — понад 200. Оскільки 95 відсотків з них працюює нелегально, то офіційна статистика цього не враховує. Відомо лише, що виїжджають в основному люди молодого і середнього віку, які могли б поліпшити демографічну ситуацію. Більшість із них сподівається все-таки повернутися в Україну. Ті, хто має дозвіл на роботу, навідуються в рідні краї частіше. Подивляться на нашу дійсність і їдуть знову, багато хто - назавжди. Обриваючи коріння, забирають не лише дітей, а й батьків.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Нариси ледь умістилися в солідний том

ПАМ'ЯТІ ЗЕМЛЯКІВ-ВИЗВОЛИТЕЛІВ

Останнім часом чуємо чимало інформації про вихід книжок різноманітних жанрів. Але збірка нарисів донецького журналіста Віктора Вовенка «Все, что было не со мной, помню» варта уваги не тільки тому, що вона вийшла напередодні 65-х роковин визволення України від фашистських загарбників, а й тому, що присвячена тим, хто поклав свої сили, а багато з них — і життя, за святу справу визволення Вітчизни від нахабних загарбників.

Майже все життя Віктор Вовенко присвятив цій благородній справі — пошукам учасників бурхливих подій Великої Вітчизняної, насамперед, земляків-донбасівців, та яскравим розповідям про їхні подвиги на сторінках преси. Нарисів за багаторічну творчу діяльність назбиралось так багато, що вони ледь умістилися в солідний, у триста сторінок, том, виходу в світ якого посприяла Донецька облдержадміністрація.

Фото автора.

Віктор Федорович, заслужений працівник культури України, лауреат премії імені С. Прокоф'єва, зараз передає свій багаторічний досвід майбутнім журналістам на кафедрі журналістики Донецького університету. Чимало з них прийшло на презентацію до обласної бібліотеки привітати свого наставника не тільки з виходом книги, а й з тим, що він став лауреатом першої премії на конкурсі кращих творів, присвячених визволенню України.

Звичайно, крім них, автора вітали колеги-журналісти, письменники, художники (зокрема, автор численних ілюстрацій народний художник України Володимир Шендель), бібліотечні працівники. Особливо зворушливою була зустріч автора книги з одним із її героїв, учасником Параду Перемоги А. Одинцовим **(на знімку)**.

Микола КАПУСТА.

КРИМІНАЛ

Кременчужанин загубив власний автомобіль

Днями до Кременчуцького райвідділу міліції о третій ночі звернувся 46-річний кременчужанин: «Караул! Викрали машину!..» Чоловік повідомив, що напередодні його ВАЗ-2107, мовляв, поцупили на вулиці Ярмарковій невідомі. Негайно розпочався пошук, та його результати виявилися доволі несподівані: з'ясувалося, що насправді авто ніхто не крав. Воно стояло там же, де господар його і залишив: біля будинку, де той мешкає. Просто чолов'яга того вечора так начаркувався з товаришем, що згадав про легковика лише тоді, коли сам трохи прочуняв.

Хтось налякав полтавців маніяком!

Чутки про «невловимого маніяка», який буцімто нападає на жінок, ширяться Полтавою вже давно. Певне, це було пов'язано з тим, що в місті й справді сталося кілька нападів на жінок, однак в усіх випадках злочинців було затримано. Однак не встигли правоохоронці заспокоїти городян, як у місті почали з'являтися «міліцейські» листівки з закликами допомогти розшукати «особливо небезпечного злочинця» з фотороботом молодого чоловіка. Це знову не на жарт налякало людей: а чи не той це невловимий маніяк?

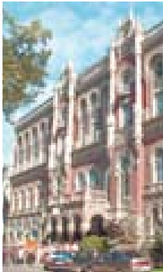
Тим часом у відділі зв'язків з громадськістю УМВС України в Полтавській області спростовують не лише сам факт появи маніяка, але й причетність міліції до згадуваних листівок. Уже хоча б тому, що надруковані вони російською мовою, а діловодство в міліції ведеться виключно українською. До того ж людина, про яку йдеться, в розшуку не значиться. Зате тепер міліціонери шукають іншу людину: того, хто «пожартував», виготовивши фальшивки.

П'яний онук вимагав гроші у 92-річної бабусі

92-річна жителька села Наріжжя Семенівського району на Полтавщині багато пережила, чимало горя зазнала на своєму довгому віку. Однак і в страшному сні їй не могло наснитися, що загине вона від рук... рідного онука. А саме так і сталося! Кілька днів тому бабусю знайшли мертвою в її ж хаті зі слідами насильницької смерті. По гарячих слідах міліціонери Семенівського райвідділу затримали і підозрюваного. З'ясувалося, що того вечора 35-річний онук господарки був, як завжди, напідпитку і вимагав у бабусі гроші... А коли вона вкотре присоромила його, так розлютився, що напав на неї! Та не з кулаками, а з сапою, якою й забив на смерть рідну людину. Проти злочинця порушено кримінальну справу.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтавська область.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 211 (4711)
СУБОТА, 7 ЛИСТОПАДА 2009

Міністерство культури і туризму доручило Державній службі курортів і туризму забезпечити інформування українських туроператорів, турагентів і туристів про країни, в яких склалася неблагополучна ситуація у зв'язку з поширенням пандемічного грипу. *Про це йдеться в наказі Мінкультури № 948/0/16–09*

У жовтні золотовалютні резерви Національного банку, за оперативними даними, зменшилися на 1,5%, або на 414,77 млн. доларів, склавши на 31 жовтня 27 711,93 млн. доларів, *йдеться в повідомленні прес–служби НБУ*

КРИМІНАЛ

Не все золото, що блищить

Більш як 400 одиниць золотих і 689 срібних ювелірних виробів на суму 447 тисяч гривень вилучили співробітники управління податкової міліції державної податкової адміністрації у Черкаській області у приватного підприємця міста Ватутіного.

Як з'ясували правоохоронці під час перевірки ювелірної крамниці, у бізнес-леді не було будь-якої дозвільної документації на торгівлю коштовностями. Тепер долю конфіскованих прикрас вирішить суд, а жінка за порушення закону заплатить ще й чималий штраф.

Вл. інф.

«Заробляв» у Полтаві, а «відмивав» у Дніпропетровську

Гучну справу розслідують нині працівники слідчого відділу податкової міліції ДПА в Полтавській області. Одного з місцевих підприємців запідозрили в ухилянні від сплати податків в особливо великих розмірах. Як повідомив кореспонденту «Голосу України» пресофіцер УПМ ДПА в Полтавській області майор Віктор Шапаренко, цей підприємець «нахилявся» на 1,3 мільйона гривень одних лише несплачених податків. У ході розслідування кримінальної справи, порушеної проти ділка, з'ясувалося, що він користувався послугами потужного конвертаційного центру, розташованого у Дніпропетровську, і був фактично посередником у здійсненні «конвертації» безготівкових коштів на готівку для окремих підприємств цілого регіону.

Полтавські податківці «накрили» й сам «конвертаційний центр». Те, що вони там побачили, шокувало навіть досвідчених оперативників. Під час обшуку було вилучено: готівки на 2 мільйони 530 тисяч гривень, 310 тисяч євро та 170 тисяч доларів, оргтехніку, пластикові банківські кредитні картки та 45 печаток фіктивних підприємств. Порушено кримінальну справу.

Варто зазначити, що організатори «конвертцентру» теж ризикували не за так: за словами В. Шапаренка, кожна оборудка давала їм винагороду — 3,5 відсотка від суми «відмитих» коштів. Тільки протягом 2008—2009 років, як підрахували податківці, з банківського обігу було виключено майже 2 мільярди гривень!

Нині директора фірми за рішенням суду взято під варту. Триває слідство, яке контролює прокуратура Полтавської області. Воно з'ясовує причетність до оборудок інших ділків.

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Полтава.

На знімку: добрий десяток мішків з грошима вивезли податківці після обшуку з «конвертаційного центру».

Фото УПМ ДПА у Полтавській області.

У Кораблищах урочисто відкрили... джерело,

і воно в Україні стало одним із півсотні зникаючих водних артерій, яким за програмою «Кожна краплина має значення» дано «друге життя»

З часом навіть найпотужніші джерела стишують свою ходу, замулюються, мутніють. Щось подібне сталося і з джерелом у селі Кораблище Млинівського району, до якого, аби набрати цілющої води, у минулому з'їжджався люд з близьких та далеких країв.

Хтозна, можливо крейдяний мул невдовзі повністю заснував би його, якби не ініціатива нинішніх кораблищенських природолюбів з Громадської організації «Шанс». Вони розробили проект порятунку джерела і задля його фінансової підтримки звернулися по допомогу до програми «Кожна краплина має значення», що діє під егідою Організації Об'єднаних Націй та компанії «Кока-Кола» в Україні. Кораблищенський проект виявився доволі привабливим для конкурсної комісії, і в результаті обговорення його визнали одним із переможців першого туру здійснення програми, метою якої є відновлення і захист природних джерел, підтримка відповідального управління водними ресурсами, а також створення довкола них зони відпочинку, активно залучаючи при цьому місцеві громади.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.
Рівненська область.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Біля відновленого кораблищенського джерела.

Першій діловій газеті України — 19 років!

«Урядовий кур'єр» святкує день народження

Це сьогодні ми маємо періодичні видання на будь-який смак і для будь-якої читацької аудиторії. А у 1990-му серед громадсько-політичних і партійних газет і журналів можна було знайти хіба що дитячі чи літературні. «Тож звістка про те, що 23 серпня 1990 року Рада Міністрів УРСР прийняла рішення про заснування свого власного друкованого органу, блискавично поширилась у наших журналістських колах, — згадує заслужений журналіст України, перший головний редактор газети «Урядовий кур'єр», а нині заступник генерального директора Укрінформу Михайло Сорока. — Відразу ж після цього мені зателефонував завідуючий сектором інформації Радміну Георгій Косих і, перепитавши, чи я знаю про це рішення, без довгого вступу запропонував очолити нову газету. Перше вересня 1990-го стало моїм першим робочим днем, а приставний столик у кабінеті Г. Є. Косих — першою «територією» редакції «Урядового кур'єра». Наприкінці жовтня вийшов перший номер газети».

Отже, починалося все з двох кабінетів на вулиці Садовій, із 87 тисяч карбованців, виділених Мінфіном на облаштування редакції (навіть на той час це була смішна сума), з тиражу 20 тисяч примірників 8-полосної газети, що виходила двічі на місяць. Так в Україні народилося перше ділове видання, яке сьогодні є офіційною газетою центральних органів виконавчої влади.

Березневий 1991 року п'ятий номер став хрещеним батьком інформаційно-рекламного додатку «Орієнтир», який згодом став газетою в газеті. У 1992 році «Урядовий кур'єр» — тижневик, зросли його обсяги, насиченість інформацією. З дня на день тіснішає зв'язок з читачем, надходить все більше листів. Тоді ж почала регулярно виходити рубрика «Запитуйте — відповідаємо». Замість 14 в редакції тепер чотири десятки працівників. З початку 1993 року газета виходить тричі на тиждень, створюється власний комп'ютерний центр, який на той час був одним із найкращих в країні. П'ятиріччя з дня народження видання колектив відзначив зростанням тиражу більше ніж у 10 раз. З 1998 року газета виходить чотири рази на тиждень, а з 1 вересня 1999 «Урядовий кур'єр» став щоденним виданням.

З першого номера газета зайняла, послідовно проводить і обстоює позицію державотворення, захисту інтересів України, її незалежності і соборності. Мінялися уряди, але ця позиція видання залишалася незмінною.

«Урядовий кур'єр» як перше ділове видання незалежної України оперативно інформує про найголовніші події у економічному, громадському і культурному житті країни, надає ексклюзивну інформацію про діяльність Президента і Уряду, друкує на своїх сторінках повні тексти законів України, Указів Президента, постанов та розпоряджень Кабінету Міністрів, нормативні документи міністерств і відомств та коментарі до них. Ці документи набувають чинності з дня публікації в «Урядовому кур'єрі». Газета чи не єдина в Україні, яка регулярно надає своїм читачам консультації з будь-яких питань, підготовлені фахівцями міністерств і відомств.

Серед авторів «Урядового кур'єра» — фахові спеціалісти-аналітики, громадські діячі, бізнесмени, діячі науки, культури, освіти і спорту. Газета має розгалужену мережу власних кореспондентів, тож кожна цікава подія в регіонах швидко стає відомою всій Україні.

«Своє 19-річчя «Урядовий кур'єр» зустрів у розквіті творчих сил, надійним партнером читачів, які нам довіряють і нас люблять, — каже нинішній головний редактор газети «Урядовий кур'єр» Алла Ковтун. — Унікальність нашого видання в тому, що газета широко висвітлює не лише економічні, а й соціальні проблеми. Наші журналісти багато уваги приділяють повсякденним проблемам пересічних українців. До редакції до цього часу надходить сотні листів від читачів з проханнями допомогти, підказати. Деякі з них так і починаються: «на вас — остання надія»... Неабиякої популярності зажили рубрики газети «За місцевим часом», «Мегаполіс», «Суботні зустрічі», «Підприємництво», «Споживач», «Вісті звідусіль» «Про Україну з любов'ю», «Запитуйте - відповідаємо», «Що хвилює людей». І це дало добрі наслідки — цьогоріч тираж газети збільшився на 33 тисячі примірників, зросла кількість рекламодавців, що допомогло нам в нелегкі кризові часи заробити додаткові кошти. Завдяки цьому змогли поліпшити якість видання: суботній номер виходить в кольорі. Переконана, до свого двадцятиріччя колектив прийде з новими здобутками».

Стометрівка життя...

ТЕОРЕМИ БУТТЯ

Як правило, у кожному невеликому містечку України є своя «стометрівка». Місце, де до вечора продають свій товар, як правило, пенсіонери, а потім прогулюється молодь. Місто Шостка (Сумська область) — не виняток. Польський гриб, опеньки продають відрами.

— Шкода, закінчуються лісові гриби, — каже Валентина Мороз, — заробітку практично не буде. Лісові ягоди й гриби — головна підмога в моєму житті. Чверть століття пропрацювала на шкідливому виробництві, заробила 700 гривень пенсії. Та це хіба гроші! З ранку до лісу йду, а ввечері на ринок, от копієчку й зароблю.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Починалося все з двох кабінетів на вулиці Садовій, із 87 тисяч карбованців, виділених Мінфіном на облаштування редакції

ОБ'ЄКТИВ

30 жовтня. Голова Верховної Ради України Володимир Литвин (ліворуч) вручив цінний подарунок ректору Київського національного університету імені Тараса Шевченка Леоніду Губерському під час урочистого засідання з нагоди 175-річчя цього навчального закладу.

31 жовтня. Одеса. Акція з вимогами не дати зруйнувати одну з найстаріших і найкрасивіших архітектурних пам'яток міста: будинок Русова на Соборній площі.

1 листопада. Володар призу 39-го Міжнародного кінофестивалю «Молодість» за кращий повнометражний ігровий фільм, режисер фільму «Той берег» Георгій Овашвілі (праворуч) і художній керівник кінофестивалю «Молодість», директор Українського кінофонду Андрій Халпахчі на урочистій церемонії закриття фестивалю.

2 листопада. У столичному музеї Івана Гончара відбулася презентація дитячого національного конкурсу «Я козацького роду!».

3 листопада. Валерій Бабенко, Василь Кравчук (на знімку вгорі), Михайло Папієв, Нестор Шуфрич (на знімку праворуч) під час засідання Верховної Ради України, на якому було прийнято в цілому проект закону про внесення змін до Закону «Про Державний бюджет України на 2009 рік» (щодо забезпечення усіх лікарень країни необхідними ліками та обладнанням для діагностики хвороби і протидії поширенню епідемії грипу).

4 листопада. В Україні триває епідемія грипу.

5 листопада. Київ. Відкрито XII Київський міжнародний книжковий ярмарок, який традиційно приурочений до Дня української писемності й мови.

Сім днів із життя країни очима фотокореспондентів Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, Андрія НЕСТЕРЕНКА, Укрінформу та УНІАН

В Дніпропетровську поставлено виставу «Мир дому твоєму» за повістю Шолом–Алейхема про Тевє–молочника. Роль Тевє зіграв Жан Мельников

Цього тижня відзначила своє 75–ліття кінорежисер Кіра МУРАТОВА

ПОДРОБИЦІ

РІВНЕНСЬКА ОБЛАСТЬ

Слідами Тараса Бульби — до Швейцарії

Керівник народної кіностудії «Дубно» Дубенського районного будинку культури Микола Величковський на IV міжнародному фестивалі непрофесійного кіно «Кінокімерія-2009» в Херсоні став справжнім тріумфатором. Три його роботи — документальні фільми «Слідами Тараса Бульби» (про творчий зв'язок Миколи Гоголя з дубенським краєм) та «Липа» (про минувшину та сучасність села Липа Дубенського району), а також — мультиплікаційний фільм «Давайте жити для добра» — не залишились без відзнак фестивалю. «Липу» оцінено найвищою нагородою та дипломом «За любов до рідної землі». Фільм «Слідами Тараса Бульби» отримав перше місце в номінації «Науково-популярний фільм». До того ж, ця кінострічка буде представляти Україну на міжнародному конкурсі «УНІКА», який відбудеться у Швейцарії наступного року.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Мистецтво як місце прописки

У Київській муніципальній галереї мистецтв «Лавра» проходить виставка «Арт-прописка», де можна побачити роботи бездомних творців. Це — безпрецедентний арт-проект, покликаний привернути увагу суспільства до проблем «людей без прописки». Нічого подібного досі не відбувалося ні в Україні, ні за кордоном.

— Три роки в Києві працює студія, створена фондом «Соціальне партнерство» в Християнському благодійному центрі «Стефанія», де займаються творчістю люди без певного місця проживання, — розповів її керівник, професійний художник Олександр Бєлозор. Наші учні — люди з непростою долею. Серед них є ті, хто з різних причин змушений жити на вулиці, а є й такі, хто просто не бажає існувати по-іншому.

Трагічної долі люди, котрі шукають допомоги та захисту, сусідять тут із тими, хто вважає бродяжництво станом душі. И ті, й інші нерідко — колишні інтелігенти, колись шановні люди. Втім, серед сучасних знаменитостей також відомі зірки світової величини, які на різних життєвих етапах залишалися без даху над головою: Елла Фіцджеральд, Чарлі Чаплін. Часто люди, коли їм трапляються бездомні, відчувають презирство й відводять погляд. Але хтозна, який талант прихований за бідністю і неохайним виглядом.

Роботи, представлені на виставці, не залишають байдужими глядачів. Не маючи художнього досвіду, автори, як правило, копіюють відомих художників, запозичать сюжети та манеру письма, але всупереч усьому відбивають у кожній роботі власний світогляд. Одні твори вражають своїм професіоналізмом, другі — сильним емоційним настроєм, виплеснутою на полотно енергетикою, треті — тонким внутрішнім світом автора, розповіддю про мрію, що не здійснилася.

Основний посил виставки — показати цілющу силу мистецтва. Мистецтво — як терапія душі, мистецтво — як спосіб бути потрібним і затребуваним, мистецтво — як інструмент виживання, і, нарешті, мистецтво — як «місце прописки»...

Валерія ПОЛІЩУК.

Вінничанка Ліда Оболенська зіграла в італійському фільмі разом зі своєю бабусею

КІНО

— Вона дуже проста, обдарована красою, з магнетичними очима й силою заальпійської актриси... Думаю, що ця багатопланова актриса, попри свою молодість, уже виявила неабиякий професіоналізм, — так писала про вінничанку Лідію Оболенську в італійській газеті «Ліберта» (19 жовтня 2009 року) директор кастингу Барбара Джорджані. Після презентації в липні ц. р. на кінофестивалі в Римі телефільму «Подвійне життя Наталії Блум» режисера Анни Негрі, де Оболенська грає головну роль, відомий італійський режисер Марко Беллокьо запросив українку до участі у фільмі «Монахиня з Монци». Також на головну роль. Стрічка отримала гарні відгуки в італійській пресі. А попередню картину — «Подвійне життя Наталії Блум» занесено до реєстру фільмів Голівуда.

«Все пройшло повз мене...»

Переглянути «Подвійне життя Наталії Блум» поки що могли тільки учасники згаданого вище кінофестивалю. Поруч із авторами стрічки та виконавцями головних ролей на сцені стояла й наша землячка — Лідія Оболенська. Наступного дня її мама, Катерина Олександрівна, по телефону запитала доньку, що вона відчувала в ті хвилини, адже вперше в житті актрису вшановували з такими почестями. «Відповідь Ліди мене здивувала, — каже Катерина Олександрівна. — Вона сказала: «Мамо, все, що відбувалося, пройшло повз мене». Чому? Бо саме в той день в академії кіно (так ще в Італії називають її навчальний заклад) їхній курс ставив дві звітні вистави. Ліда викладалася там на повну силу. Стомилася, звичайно. Вистава закінчилася о 18-й, а через дві години після того Лідія вже піднімалася по розкішній доріжці на сцену як учасниця кінофестивалю. Я бачила церемонію в записі на диску».

Стрічку знімали на замовлення телеканала «Rai 2». На цьому каналі в листопаді відбудеться і прем'єра. Але у Вінниці мама актриси вже переглянула картину. Донька передала їй диск із записом фільму.

Очі говорять більше, ніж слова

Найбільше Катерину Олександрівну вразила заключна сцена фільму. Ліда грає мовчки. Зате все те, що хотіла б сказати, — в очах. Її очі говорять більше, ніж слова. «Протягом якоїсь хвилини-півтори, — каже співрозмовниця, — актриса вихлюпнула всю гаму почуттів. Напевно, недарма італійці підкреслюють, як вони кажуть, силу її магнетичних очей».

— Навіть бабуся Ліди — Ірина Василівна з'являється в цій кінострічці, — усміхається мама актриси. — Знаєте, це тільки Ліда так може все влаштувати...

Насправді йдеться про фотографію бабусі. В одному з епізодів героїня фільму Наталія, роль якої виконує Оболенська, показує італійському письменнику (його грав актор Еміліо Сольфріцці), фотознімок із зображенням дитини й жінки.

— Я знала, що Ліда взяла із собою знімки із сімейного альбому, — продовжує мати, — але які саме? Так ось, на фото, що з'являється на екрані, Ліда зображена, коли їй було два роки, одягнута в кожушку із заячого хутра... Поруч її бабуся. Знімок — на весь екран. Кажу до мами, Ірини Василівни, тепер ти, бабцю, увійшла в історію італійського кінематографа.

У картині є декілька сильних психологічних епізодів. Катерина Олександрівна дійшла висновку, що доньці вони вдаються найліпше. «Не знаю, як сприймуть їх інші глядачі, — каже пані Катерина, — може, я так переживаю, бо на екрані бачу доньку, й хвилююся, коли актриса надриває душу й серце».

День народження — на зйомках

1 серпня 2009 року Лідія Оболенська весь день провела на знімальному майданчику.

«Ще на фестивалі в липні після презентації фільму «Подвійне життя Наталії Блум» до Ліди підійшла директор кастингу Барбара Джорджані. Від імені режисера Марка Беллокьо запросила до участі у фільмі «Монахиня з Монци». В серпні почалися зйомки. А першого числа в неї день народження».

Мама надіслала есемеску: «Донечко, вважаю, це добрий знак, що ти свій 23-й день народження проводиш на знімальному майданчику і займаєшся улюбленою справою!» Згодом — прикрість. «Мамо, в мене зморшки залишилися під очима», — повідомила Ліда по телефону після одного зі знімальних днів.

— У неї роль монахині розтягнута в часі на двадцять років, — уточнює Катерина Олександрівна. — На початку фільму вона юна, з милим обличчям. А наприкінці лице треба було змінити до невпізнанності. Ця монахиня, за сценарієм, 18 років провела у в'язниці. Гример, як пояснила Ліда, одного дня забув узяти спеціальний розчин, яким роблять зморшки. Щоб не зривати зйомки, шкіру стягували... канцелярським клеєм. Я потім пояснювала Ліді, що треба вміти постояти за себе в таких обставинах. Потім вона мені скинула електронкою фотознімки. Зморшки трохи помітні, але, дякувати долі, не такі великі, як я уявляла.

Катерина Олександрівна каже, що Ліда дуже пишається, що італійські режисери доручили їй у двох фільмах головні ролі. «Для іноземців отримати головну роль дуже складно, — якось говорила донька по телефону. — Найчастіше тим, що вимова не та». Наполеглива вінничанка брала додаткові уроки, шліфувала вимову вдень і вночі. Тепер, каже, їй роблять компліменти. Звісно, акцент трохи відчувається. Але він, каже Ліда, з французьким шармом, а це італійцям подобається.

— Мене ще тішить те, — продовжує пані Катерина, — що у відгуках про успіхи доньки преса неодмінно згадує, що вона українка, деякі газети написали, що родом із Вінниці, називають фільми й прізвища наших режисерів, у яких донька знімалася до Італії. Це сприяє авторитету українців у Європі, хіба ні?..

Стипендії від двох рад

Життя в Римі дороге. За винайману трикімнатну квартиру, де Оболенська мешкає ще з чотирма дівчатами, за місяць сплачують 1,4 тисячі євро, ще 250 євро — комунальні платежі. Доводиться підробляти. Здебільшого вихідними. Щоб хоч трохи підтримати талановиту землячку, депутати Вінницької міської та обласної рад встановили дві щомісячні стипендії Лідії Оболенській. На початку літа 2010 року вінничанка захищатиме диплом за спеціальністю «актор кіно й театру». Працювати мріє там, де будуть цікаві ролі, талановиті режисери. Місце роботи для неї значення не має.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

На знімку: Лідія Оболенська на знімальному майданчику разом із режисером фільму «Монахиня з Монци» Марко Беллокьо.

Фото надано матір'ю акторки Катериною Олександрівною.

ДОВІДКА

Вінничанці Лідії Оболенській 23 роки. Закінчує навчання в Експериментальному центрі кінематографії в Римі. Перед цим училася на курсах при кіностудії імені Довженка. Два з половиною роки тому успішно склала іспити одразу до двох мистецьких вузів — у Москві та Римі.

У кіно почала зніматися зі школи. Режисер Олена Дем'яненко запросила до участі в багатосерійному фільмі «Завтра буде завтра» (2003 р.). Це була перша роль Оболенської, з якою вона справилася успішно. У 2004-му їй дісталася головна роль у фільмі Олександра Кірієнка «Помаранчеве небо», а в 2005-му — теж головна роль у картині Володимира Златоустовського «Повернення Мухтара-2». Ще одна картина з Оболенською в головній ролі — «Дев'ять життів Нестора Махна» українського режисера Миколи Каптана (2006).

Археолог Потушняк відкрив таємниці епохи неоліту

А сам пішов з життя майже невідомим...

Унікальну колекцію кераміки епохи неоліту зібрав за тридцять літ на території сучасного Закарпаття невтомний шукач-археолог Михайло Потушняк. Ця кераміка — найдревніша із знайденої досі в Україні. Її виготовлено 7—8 тисяч років тому, на півтори тисячі літ раніше од відомої трипільської.

Колекцію продемонстрували в Ужгородському прес-клубі завідувач відділу Закарпатського краєзнавчого музею Йосип Кобаль та вдова покійного археолога Габріела Потушняк.

Михайлові Потушняку пощастило відкрити аж дві культури епохи неоліту — крісько і мальованої кераміки, зберегти для сучасників сотні кам'яних знарядь праці, посуду, кремнієвих ножів, десятки скульптур неолітичних венер.

Зараз усі ці експонати, як і заповідав археолог, перейдуть до колекції державного музею — Закарпатського краєзнавчого. А ще дуже важливо, підкреслив Й. Кобаль, що ці знахідки змусять переглянути і в чомусь спростувати деякі твердження європейської археологічної науки про те, що на Закарпатті в прадавні часи не жив ніхто, бо тут росли непролазні ліси.

Прикро одне: талановитий і успішний дослідник, палкий патріот, який, як і його батько, відомий письменник Федір Потушняк, до самозречення відстоював українськість Закарпаття, за кордоном був знаний більше, ніж на батьківщині. Будучи людиною скромною, не надавав значення регаліям, не мав жодного наукового ступеня або звання, хоча слід в українській науці залишив таки помітний. Владні структури, зауважив Й. Кобаль, навіть не спромоглися на некролог, коли ця людина пішла з життя. Одне радує: соратники й друзі планують зібрати все написане Потушняком і випустити книгу «Неоліт Закарпаття».

Василь НИТКА.

Ужгород.

На знімку: безцінні знахідки Потушняка.

Фото автора.

Усе минається, й ніщо не повертається

Так писав Олександр Купрін. А його хмельницькі шанувальники вирішили довести протилежне й оголосили збір експонатів для нового музею письменника. Та чи вдасться більш як через століття повернути підпоручика Купріна до Проскурова?

Про те, що ім'я Купріна тісно пов'язане із дореволюційним Проскуровом, хмельничани знали й завжди пишалися цим. Підрахували, що назви довколишніх населених пунктів згадувались більш як у тридцяти його творах. Утім, згадувалися не надто радісно. Двадцятирічний випускник військового Олександрівського училища прибув з Москви на службу до Проскурова й був вражений. Містечко зустріло глиняними хатами, бездоріжжям, вічною багнюкою, відсутністю світського життя й важкими буднями армійської служби.

Його військова частина в містечку казарм не мала, лише на околиці — табори, від них лишилась назва вулиці Лагерної. Звідси до центрального плацу — кілька кілометрів бездоріжжям. Тому офіцери шукали собі квартиру поближче.

Так зробив і підпоручик Купрін. Але ні дому, де він жив, ні спогадів про його хазяїв та постояльців не знайдено. На початку 1990-х в обласному центрі заговорили про музей Купріна. Але вже не залишилось тих, хто міг би його знати. Та й з особистими речами царського поручика не пощастило. Чи їх справді не було, чи не дуже шукали. Тоді вирішили, що для цілого музею експонатів не набереться. Обмежились невеликою експозицією в обласному літературному музеї.

Тоді із Києва земляки-ентузіасти передали плетену лавочку, сервант та рояль, що опинився у районному філіалі. Куточок доповнили копіями родинних знімків письменника, кількома книгами. Лиш одна з них — прижиттєве видання. Інші речі не мали стосунку до Купріна, а лиш «відтворювали дух часу».

Дух цей виявився не надто живим та переконливим. А поручик Купрін (підвищення у званні він отримав через чотири роки служби) так і залишився чужинцем у Проскурові. Йому пропонували посаду батальйонного ад'ютанта. А це означало, що дадуть велику розкіш — коня. Та навіть це не спокусило продовжити військову кар`єру. Він зайнявся журналістикою, а потім і письменництвом. Та хто знає, чи отримав би світ талановитого письменника, якби він не потрапив на службу саме до Проскурова. Пережите тут змусило Купріна взятись за перо. А спогади про армійські роки залишилися на все життя. Без них навряд чи з'явилася б повість «Поєдинок», яку вважають однією з кращих у письменника.

Пізніше Олександр Іванович згадає: «Багато було приємного і неприємного в містах Крижополі, Проскурові, Теофіполі». На все життя в його пам'яті — Ружична, Красилів, Ярмолинці, Волочиськ. В цих подільських містечках Купрін провів молодість, відчув перший дотик кохання, зробив перші літературні проби.

Новими очима вирішили подивитись і на творчість Купріна, і на своє місто ентузіасти, що взялись за створення нового купрінського музею. Вони шукають тогочасні предмети вжитку, одяг, прижиттєві видання творів Купріна. Сподіваються знайти журнальні та газетні публікації, спогади, фотографії дореволюційного Поділля. Планів чимало. З ними поспішають, бо наступного року — 140-річчя від дня народження письменника. І Хмельницькому, котрий волею долі причетний до народження Купрінаписьменника, не личить стояти осторонь.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

На знімку: скромна експозиція в літературному музеї нагадує хмельничанам про перебування Купріна у Проскурові.

Фото автора.

Як Шевченко споглядав Москву

У Культурному центрі України в Москві презентували авторську енциклопедію-хроноскоп «Шевченківська Москва» (М.: ОЛМА Медиа Групп, 2009).

— Звична енциклопедія будується за алфавітним принципом, який руйнує цілісність історичної картини. А хроноскоп, навпаки, дозволяє через окремі події побачити цю картину завершеною, — каже автор, генеральний директор Культурного центру України в Москві, доктор історичних наук Володимир Мельниченко. — Тим паче, що висвітлення вкрай короткого перебування Тараса Григоровича у «білокам'яній» (всього трохи більше одного місяця за п'ять приїздів протягом чотирьох різних років) органічно вимагає застосування саме хроноскопа. Але водночас я не міг відмовитись від енциклопедичного, алфавітного викладу матеріалу, що дає можливість виокремити найістотніші імена й відомості.

Особливістю понад 700-сторінкового видання є те, що в ньому подано грунтовні статті, написані за дослівними Шевченковими письмовими згадками про Москву зі збереженням поетових назв — «Приїхав я у тую Москву», «Пустилися ми Москву споглядати» тощо. В хронологічному порядку читач може познайомитись з основними подіями поетового перебування у Москві (1844, 1845, 1858, 1859 роки) через призму Шевченкового бачення й відчуття.

За словами доктора філологічних наук, головного наукового співробітника Інституту світової літератури ім. Максима Горького Юрія Барабаша, книга унікальна і за обсягом матеріалу, і тим образом Кобзаря, який постає зі сторінок, і навіть образом автора, який виступає тут і істориком, і вченим, і архівістом, і письменником, і літературознавцем, який коментує деякі суперечливі моменти в шевченкознавстві. Енциклопедії, як правило, пишуть роками цілі наукові колективи, зауважив Юрій Барабаш, а тут одна людина!

Сам автор каже, що ця книга стала можливою тільки після виходу його попередніх праць, які були високо поціновані в Україні. За свої наукові розвідки «Тарас Шевченко і Михайло Грушевський на Старому Арбаті» (2006), «На славу нашої преславної України (Тарас Шевченко і Осип Бодянський)» (2008) і «Тарас Шевченко: «Мій великий друг Щепкін» (2009) у цьому році Володимир Мельниченко був відзначений Національною премією імені Тараса Шевченка.

Невдовзі енциклопедію-хроноскоп «Шевченківська Москва» отримають у дарунок усі обласні наукові бібліотеки України.

Ассоль ОВСЯННИКОВА.

Москва.
(Спеціально для «Голосу України»).

Фото автора.

А він не старіє

Запорізькому обласному театру ляльок виповнилося 70 років

Автор цих рядків першу в житті театральну виставу побачив у рідному селі. Тоді Кінські Роздори були ще багатолюдні, і в просторому сільському клубі для учнів восьмирічки місця не знайшлося, а наш зеленоярський осередок культури дихав на ладан, і туди посоромилися запросити приїжджих артистів. Але директор школи Анатолій Олександрович Отрошко, світла йому пам'ять, знайшов вихід, і нас повели через кладку на той бік Конки до бригадного клубу колгоспу імені Жданова.

Та мова не про це, а про виставу. Минуло більше півстоліття, а й досі пам'ятаю не лише її назву — «Усатый-полосатый», а й діалоги героїв. Це так захопило, що залишився на повторний перегляд. Бо що ми тоді бачили, крім чорно-білого «Чапаєва» на дірявому екрані? А це було живе диво!

І ось тепер є нагода висловити вдячність від дітей з повоєнного покоління за ту подвижницьку роботу, яку проводили артисти-лялькарі на селі. Запорізькому обласному ляльковому виповнилося 70 років, і святкування ювілею стало неабиякою подією в культурному житті регіону.

Засновником-організатором цього закладу була художній керівник та режисер Надія Йосипівна Копп. За півтора року вона підготувала більше десяти вистав, серед яких особливо виділялися «Квіточка пурпурова» та «Кіт у чоботях». А потім була війна. Коли до Запоріжжя з евакуації повернулася основна група творчого складу, заговорили про відкриття театру ляльок. 8 грудня 1945 року він розпочав свою діяльність, а 15 січня 1946 року маленькі мешканці міста побачили виставу «Гусенятко». З цієї миті в театрі почалося нове життя. Без власного приміщення й транспорту колектив випускав щороку 6—10 вистав. Треба було дарувати радість дітям Запоріжжя та й не забути про сільських. Тому постійно кочували дорогами області. «Червона шапочка», «Попелюшка», «Горбоконик», «Чарівна лампа Аладіна» — все це й досі не тільки в моїй пам'яті.

Якийсь час лялькарі були в штаті облфілармонії, а 1970 року театр знову став самостійним. 1972 року тут поставили першу виставу для дорослих — феєрію «Клоп» за Маяковським. Нині традиції першопрохідців примножує їхня зміна. Переважно це — випускники театрального відділення Запорізького національного університету. Вони щороку готують не менше чотирьох прем'єр, а в поточному репертуарі нині майже тридцять вистав. Про їхній рівень свідчать нагороди, здобуті в регіональному фестивалі «Січеславна» (Дніпропетровськ), міжрегіональному фестивалі «Лялькові зустрічі» (Донецьк) та міжнародному фестивалі «Подільська лялька» (Вінниця). А торік запоріжці й самі започаткували всеукраїнський фестиваль — «Лялькова веселка».

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

ХРОНІКА

Ми всі — подорожні

Прилуцька земля благодатна для тих, хто має Божу іскру в душі. Нещодавно тут презентовано нову (вже восьму) книжку Лілії Бондаревич-Черненко «Ми всі — подорожні». Це — оповідання, нариси, есеї, монологи. Пані Бондаревич-Черненко — білоруска за походженням, живе в Прилуках. Якщо раніше твори, написані рідною для письменниці білоруською мовою, перекладав Сергій Дзюба, то до цієї книги ввійшли україномовні твори безпосередньо з-під пера авторки!

Це була не просто презентація книжки, а ціле дійство, яке допомогли створити друзі Лілії Василівни. Сценічний простір розділили надвоє: з одного боку — знайомі прилучанам вулиці, з другого — сільська вуличка. Так гармонійно вони поєднані й на сцені, і в душі пані Лілії. Як вона пише: «...Може, це сам Господь обирає для нас дороги, якими ми крокуємо? І лінія нашого життя вибудовується від перехрещень з лініями інших людей й інших доль?» У презентаційній залі зібралось багато друзів Лілії Василівни. Її вітали і міський голова Юрій Беркут, і голова Прилуцької райради Галина Кузьменко, і перший секретар Посольства Республіки Білорусь в Україні Михайло Литін, і голова Всеукраїнського об'єднання «Сябри» Ірина Оржахівська, і білоруська письменниця Ніна Рибік. І просто добрі знайомі, всі, хто підтримує, щиро радіє і допомагає.

У написаній Дмитром Стусом післямові до книги сказано: «...Справжнє кохання все ще існує, світ попри весь наш практичний досвід, справді добрий, а ми самі — люди — спроможні, якщо по-справжньому захочемо, його змінювати... сама присутність її творів і її особистості в нашому просторі робить наш світ більш людським і більш чуттєвим, трішки добрішим і трохи відповідальнішим... Лілія Бондаревич тримає ту реальність, яку ми визнаємо за справжню лише наодинці з собою».

Юлія СІКАЛОВА.

Прилуки
Чернігівської області.

«Пісенні крила Чураївни»

Всеукраїнський фестиваль-конкурс «Пісенні крила Чураївни» пам'яті Раїси Кириченко пройшов у Полтаві вже вшосте. Гала-концерт у Палаці дозвілля «Листопад» зібрав чимало шанувальників справжнього мистецтва. Учасників і глядачів привітала заступник міського голови Лариса Семеняга, зазначивши: для цього свята, що проходить під патронатом міського голови, грошей не пошкодували — і на організацію, і на цінні призи (аудіо- та відеотехніка). І ось імена переможців названо. У молодшій віковій групі перше місце посіла Інна Синягівська (Полтавська область), у середній — Наталія Ющенко (Полтавська область) та Станіслав Зубар (Полтава). А Гран-прі фестивалю отримала Зоряна Нестерук з Волині (Луцьк).

Віталій СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

20 років тому впав Берлінський мур — символ розколу

Події 13 серпня 1961 року стали однією з найтрагічніших сторінок сучасної німецької історії: уранці берлінці довідалися, що мешкають у різних містах. До клубів колючого дроту, перекинутих між двома частинами учора ще єдиного міста, підтягувалася будівельна техніка. Біля кордону, що утворювався на очах, зібралися величезні натовпи. Люди нічого не розуміли: весілля, що гуло до ранку, рушило догулювати його до батьків нареченої — і було зупинене озброєними прикордонниками неподалік дому. Мешканці будинків, які зухвало перетнув кордон, у перші години стрибали з вікон на іншу територію. Західні берлінці підхоплювали їх на розтягнуті ковдри, але прикордонники вривалися до осель і почали замуровувати вікна.

Дуже швидко виріс кам'яний мур (згодом його замінили залізобетонним). Він колючим дротом урізався в серце Німеччини, розділивши її на східну та західну, змінивши світогляд її громадян. Умить конкретизувалася абстрактна боротьба з комунізмом: «Карфаген», тобто Мур — матеріальний символ несвободи, має бути зруйнований!

Коли у травні 1989 під впливом перебудови в СРСР партнер соцкраїн за Варшавським договором — Угорщина знищила укріплення на кордоні зі своїм західним сусідом — Австрією, уряд НДР не вчинив так само. Але невдовзі втратив контроль за подіями. Берлінський мур втратив свій сенс. І в ніч з 9 на 10 листопада 1989 року більш ніж сорокарічний період поділу Німеччини закінчився.

ТЕМА

Чому інші постійно посміхаються

Мирна революція в НДР і падіння Берлінського муру — символу «холодної» війни, уособлення «залізної» завіси та післявоєнного розколу Європи не лише зруйнували перепони між мільйонами людей, а й возз'єднали Німеччину, встановили рівновагу між Сходом і Заходом. 9 листопада 1989 року — також офіційна дата закінчення протистояння західних демократій і СРСР.

«Мур» — перепона, перевернутий світ. Спробуємо зрозуміти, де наше місце та знайдемо сили протистояти їй», — співав популярний гурт «Пінк Флойд».

Проте у музичному творі все набагато простіше, ніж у реальному житті. Адже чимало громадян НДР були переконані, що мур надійно захистить їх від зазіхань ззовні, і вони спокійно будуватимуть нове життя. Інші східні німці вважали, що опинились у пастці. «Що це за соціалізм, який змушує замуровувати себе, щоб народ не розбігся?» — писав німецький дисидент Стефан Хейм.

Кажуть, що у людини завжди є вибір. Чи був він тоді у східних німців, розчавлених поразкою у війні, принижених і практично безправних, з начебто німецьким урядом, що управлявся з Москви, і керівники якого — типові компартійні клони, «підковані» в СРСР? Та враховуючи, що в НДР дислокувалося майже мільйонне радянське угруповання. Отакий був у східних німців вибір...

Суспільство практично не чинило опору. І не тільки через відчуття, ніби у вікно кухні цілиться радянська гармата, як із сумом розповідала німецька приятелька. Маю власне враження від відвідин НДР у складі групи «передовиків виробництва». Як зазвичай, тоді за нею приглядав компартійний начальник, у присутності котрого остерігалися навіть анекдоти розповідати. Пішли на екскурсію до Бранденбурзьких воріт. Площа перед ними була забороненою зоною, засіяною травою, в якій гасали сотні кроликів: ця нічийна земля була їхньою. Ми примовкли. Тишу порушив «супроводжуючий». По-хазяйськи тикаючи пальцем у бік зеленої галявини, він запитав у німецького гіда — випускника одного з харківських вузів: «Це — теж наша територія?». Треба було бачити, як спалахнули очі у цього молодого німця: «Ні, — майже з викликом відповів він. — Це — територія Німецької Демократичної Республіки!»

До сорому нашого, хіба «супроводжуючий» був один такий, хто вважав НДР лише власною «територією», куди можна було їздити як у великий магазин? Хіба ми замислювались, як мали почуватися у такій ситуації громадяни цієї країни? Утім, з часом люди звикають до всього, й багатьом Берлінський мур уже здавався непорушною твердинею. Та ніщо не вічне, як і «захисний вал» соціалізму, та й інші «особливі» шляхи розвитку, котрі закінчуються тим, що мури розвалюються. Берлінський рухнув за одну ніч, а менш ніж за рік припинила існування НДР, ставши частиною ФРН. Заплативши за це не лише крахом ідеалів цілого покоління, а й життями людей.

Мур упав, принісши щастя і добробут німецькому народу, а його руйнація відповідає історичним і політичним вимогам нації? Чому так важко приживаються — і чи приживуться — обидві її половинки? Ці запитання і досі ставлять собі городяни тепер уже єдиного Берліна: фізично Муру немає, але психологічно він усе ще залишається у їхніх головах.

Але чи можливо за 20 років навчитися бути вільним у місті, яке впродовж майже 45 років було штучно розділене — не тільки муром, а й різними суспільними системами та світоглядом? Тому важко назвати братерськими відносини, які склалися між городянами Східного і Західного Берліна. Здебільшого вони ображені та скаржаться один на одного. «Східняки» кажуть, що ратують за рівність і соціальну справедливість, а це не потрібно «західникам». А ті кажуть, що їхні східні сусіди перетворили місто на смітник і курять на платформах метро. Чимало східних берлінців не мають бажання жити нехай навіть за загальноприйнятими правилами та нормами, але привнесеними. Серед і східних, і західних німців — чимало таких, які б хотіли, аби Мур вибудували знову, кожен одинадцятий мешканець Східної Німеччини залюбки повернувся б у НДР. А чи не найпопулярніший анекдот у тих і в інших: «Знаєте, чому китайці постійно посміхаються? Бо вони не зруйнували свій мур»...

Психологи вважають, що причина затяжної інтеграції — різність культури. Хоч і німецької, але вихованої на різних пріоритетах. Крім того, невміння людей жити вільними і водночас вимогливими до себе, а саме це дає можливість тутешньому суспільству існувати. Тож німцям ще належить долати обраний ними шлях.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Земля обітована чи соціалістичний рай?

На початку 1945-го, коли вже було ясно, що фашизм приречений, СРСР та його союзники — США, Франція і Великобританія поділили Німеччину на чотири сектори, за якими кожна з цих країн установила контроль.

Як і над її столицею. Вищим органом управління містом стала союзна комендатура, до складу якої увійшли представники держав-переможниць. Кордон, який відділяв Східний Берлін від Західного, спочатку був фактично відкритий. Він досить умовно проходив вулицями, крізь будинки, річками та каналами. Його в обидва боки цілком легально щоденно перетинало від 300 до 500 тисяч громадян.

Так тривало до 1961 року. Саме тоді світ зійшовся клином на Берліні, який розтягували урізнобіч. Комуністичний уряд НДР скаржився на погрози канцлера Аденауера та провокації на кордоні, а той, у свою чергу, вимагав особливого статусу для Західного Берліна, і не визнавав існування НДР. Сторони вже не слухали одна одну, перейшовши на мову ультиматумів.

Ситуація загострилася влітку 1961-го. Жорсткий курс східнонімецького лідера Вальтера Ульбріхта, його економічна політика, спрямована на те, щоб «догнати та перегнати» ФРН, господарські проблеми, примусова колективізація 1957—1960 рр., зовнішньополітичне напруження і вищий рівень оплати праці у Західному Берліні спонукали тисячі громадян НДР виїжджати на Захід. Обурені керівники Східної Німеччини звинувачували Західний Берлін і ФРН у «зманюванні» кадрів і спробах зірвати їх економічні плани. Вони запевняли: господарство Східного Берліна втрачає через це 2,5 млрд. марок.

Попри велетенські темпи зростання ВВП НДР, підживлювані колосальною економічною, передовсім — енергетичною допомогою СРСР, які мали б продемонструвати західному світові переваги соціалістичної системи, до 1961 року стало зрозуміло: безбарвний прилавок ендеерівського соціалізму не витримує жодної конкуренції з вітриною, що ломиться від товарів, капіталістичної Німеччини. Тоді кордони ще були відкриті, і переконатися в цьому міг будь-хто: перехідь на західний бік, мандруй багатолюдними бульварами, зазирай у ресторани, вдихай апетитні аромати з відчинених дверей магазинів...

Репродукція листівки.

Чи варто було після цього дивуватися, що громадяни східної частини країни заздрили західним: живуть люди! А начебто такі само німці, тільки у них є все — у вільному продажу, без карток і черг. Тисячі людей рушили із соціалістичного раю. Тоді, 40 років тому, Хрущов сказав про Західний Берлін: «Це — кістка в горлі СРСР!». Але ж і висмикнути її просто так не можна було. Знайти рішення комуністичним лідерам ще належало.

На знімку: 15 серпня 1961 року прикордонник Конрад Шуманн утікає в Західний Берлін.

Ніхто не хотів поступатися

У серпні 1960-го уряд НДР запровадив обмеження на відвідування громадянами ФРН Східного Берліна, посилаючись на необхідність припинення «реваншистської пропаганди», яку вони вели.

У відповідь Західна Німеччина відмовилася від торгової угоди між обома частинами країни, що НДР сприйняла за «економічну війну».

І хоч зрештою угоду уклали, але кризу цим не розв'язали. Лідери Організації Варшавського Договору продовжували вимагати нейтралізації і демілітаризації Західного Берліна. У свою чергу, міністри закордонних справ країн НАТО у травні 1961-го підтвердили намір гарантувати перебування збройних сил західних держав у західній частині міста і його «життєдіяльність», та всіма силами захищати свободу Західного Берліна. Обидва блоки і обидві німецькі держави нарощували збройні сили та активізували пропаганду проти супротивника. І ніхто не хотів поступатися...

Тим часом точилися чутки: уряд НДР має намір «відгородитися» від західної частини Берліна по лінії досі умовного кордону. Але їх спростував перший секретар ЦК СЄПН Вальтер Ульбріхт, заявивши: «Ніхто не має наміру будувати Мур!». Що надрукували всі газети НДР. До речі, саме Ульбріхту належить авторство цього слова в політичному контексті.

Що слова! Дуже швидко стіну почали зводити. Західну частину міста ізолювали від решти території НДР справжнім бар'єром з бетонних плит, який ретельно охоронявся. Усе зробили блискавично, без попереджень і за цілковитої згоди Москви. Колишнім союзникам по антигітлерівській коаліції це не сподобалося, і 28 жовтня 1961 року американці намітили операцію зі знищення загороджень, що розділяли Берлін. До КПП Чарлі біля Бранденбурзьких воріт рушила колона американської техніки. З боку НДР (читай — СРСР!) туди само підігнали близько батальйону піхоти. Джипам дозволили проїхати КПП, але не далі: з усіх «щілин» прилеглих вулиць почали виповзати важкі машини — радянський танковий полк...

І світ знову опинився на грані війни: війська недавніх союзників, що стояли на відстані 200 метрів один навпроти одного, готові були відкрити вогонь. Але здоровий глузд усе-таки переміг: наказ про це відданий не був. Військове протистояння закінчилося спорудженням Берлінського муру, Заходу довелося дефакто визнати досі прозорі кордони НДР і її саму як окрему державу.

Що, втім, не розв'язало проблем Сходу і Заходу: розпочалася «холодна війна», яка стала передовсім протистоянням ідей, боротьбою за організуючий принцип людського суспільства, суперництвом між лібералізмом і примусовим колективізмом.

США вона дала можливість набути досвіду у політиці великих держав: вони взяли на себе «місію» вести боротьбу за свободу інших держав, експортуючи власну демократію у країни, де її, на їхню думку, бракувало. Інколи з міркувань альтруїзму, але переважно — захищаючи власні інтереси. Але це вже інша історія...

Репродукція листівки.

Лідер НДР Вальтер Ульбріхт 6 червня 1961 року запевнив: «Ніхто не має наміру зводити Мур!». Про це повідомили всі газети НДР. А в серпні розпочалося його спорудження...

Світ знову опинився на грані війни: недавні союзники готові були стріляти один в одного

світу, несвободи й «холодної» війни

Розрубали за одну ніч

Із НДР у Західну Німеччину і західний сектор Берліна до 1961 року втекло 2,7 млн. осіб — переважно молодь, освічені, кваліфіковані люди. Під загрозою опинився баланс робочої сили країни. Як було його утримати?

Тодішній перший секретар ЦК СЄПН Вальтер Ульбріхт звернувся по допомогу до Микити Хрущова — з питання... захоплення Західного Берліна. Той вислухав з розумінням, але на авантюру не пішов: це було б найгрубішим порушенням рішень Кримської та Потсдамської конференцій, і могло призвести до початку нової світової війни. Тоді Ульбріхт запропонував іншу, «домашню», заготовку: розділити Східний і Західний Берлін муром. Що знайшло розуміння в радянського лідера.

Уночі 13 серпня 1961 року почалося його зведення. До ранку місто «розрубали» на дві частини. 9-кілометровий мур розділив не тільки мости, площі, цвинтарі, бульвари, ставки й парки, а й людські долі...

Чи можна було уникнути будівництва муру, що розколов не тільки Німеччину, а й світ? Відомий діалог лідерів СРСР і США Микити Хрущова та Джона Кеннеді під час Віденської зустрічі 1961 року. Хрущов: «Війна або мир — тепер усе залежить від вас. Якщо ви пошлете в Берлін одну дивізію, я доправлю туди дві». Кеннеді: «Ви хочете домогтися будь-що змін, а я — ні». Хрущов: «Мирний договір з НДР із усіма наслідками, що випливають звідси, буде підписаний до грудня цього року».

Під «мирним договором» Хрущов мав на увазі встановлення реального кордону між двома Німеччинами під контролем радянських військ. Він згадував пізніше: «Що я мав робити? Тільки в липні 1961 року з НДР виїхали більш як 30 тисяч жителів, до того ж найкращих і найстаранніших. Неважко було розрахувати, що східнонімецька економіка зазнає краху, якщо ми не вживемо якихось заходів проти масової втечі. Існували лише дві можливості: повітряний бар'єр або мур. Повітряний бар'єр призвів би до серйозного конфлікту зі США, можливо навіть — до війни. Отже, залишався мур».

А ось — запис міркувань Кеннеді: «Втративши Східну Німеччину, СРСР втратив би Польщу, та й усю Східну Європу. Він повинен був щось робити, щоб зупинити потік біженців. Може, мур? Ми не зможемо заперечувати. Я можу об'єднати альянс (НАТО) для захисту Західного Берліна, але не в змозі утримати відкритим Східний Берлін».

Берлінський мур *(нім. Berliner Mauer, офіційно — Antifaschistischer Schutzwall) — інженерно-обладнаний і укріплений державний кордон Німецької Демократичної Республіки із Західним Берліном довжиною 155 км, у тому числі в межах Берліна 43,1 км. Зведений 13 серпня 1961 р. за рекомендацією наради секретарів комуністичних і робітничих партій країн Варшавського договору та на підставі рішення Народної палати НДР від 11 серпня 1961 року.*

А кількість інакомислячих і обурених порушенням прав людини в НДР збільшувалася. Тисячі людей як і раніше хотіли вирватися із соціалістичного раю, і їм це вдавалося. Тодішній глава НДР Еріх Хонеккер не міг з цим змиритися, і наказав прикордонникам відкривати вогонь на ураження по порушниках кордону. Невдовзі кількість жертв режиму перевищила 200 осіб. Криза досягла апогею в 1987 році, коли під час рок-концерту біля Рейхстагу за спроби перейти кордон спалахнули масові заворушення. Втрутився президент США Рональд Рейган, який звернувся до лідера СРСР: «Пане Горбачов, будьте люб'язні, зруйнуйте цей кривавий мур».

Покладливий Михайло Сергійович, звичайно, не кинувся на мур з киркою. Але відносини між керівниками двох братніх країн почали обростати симптомами протиріч. День 40-річчя НДР — 7 жовтня 1989 року проходив у атмосфері масових маніфестацій і заворушень. Мешканці Східного Берліна зустрічали Горбачова з надією: «Горбі, допоможи!» Він допоміг швидко. Тисячі громадян НДР, засуджених за спробу втечі з країни, були амністовані, і їм дозволили виїхати на Захід. 18 жовтня політбюро ЦК СЄПН зняло з Хонеккера «окови» всіх керівних посад, а в листопаді рухнув і Берлінський мур. Німеччина стала єдиною.

Фото з сайту Вікіпедії.

Вид на Мур зі Східного Берліна — від Бранденбурзьких воріт. Його будівники передбачали, що він простоїть сотні років, і подолати його зможе хіба що птах.

Репродукція плаката.

Мур біля Бранденбурзьких воріт 9 листопада 1989 року. Мури руйнуються, якщо цього забажає народ.

На продаж!

Що стало з демонтованим бетонним Берлінським муром? 600 тонн використали на будівництві доріг ФРН, решта розійшлося по країнах і континентах як сувеніри.

Приміром, у США шматків і шматочків Берлінського муру більше, ніж у самій ФРН. Величезні блоки стоять у будинку ЦРУ, в кафе головного офісу Microsoft і навіть у Ватикані!

А в Берліні залишками муру торгує 52-річний Фолькер Павловські. Мур для нього — лише вдала бізнес-ідея. Павловські цілком можна назвати світовим лідером цього типового берлінського бізнесу: ні в кого у світі немає стільки ендеерівського бетону, як у нього. У дворі його фірми «Сувеніри та поштові листівки» стоїть декілька величезних фрагментів по 3—4 метри заввишки й по дві тонни вагою. Все інше Павловські подрібнив, а понад сто секцій розколов на дрібні шматки.

У 1991 році він побачив у Берлінському мурі шанс розпочати свій бізнес. Фолькер об'їхав компанії з переробки сміття й скупив усі залишки муру, які тільки міг знайти. Найбільше його цікавили частини з кольоровими малюнками з боку Західного Берліна. Згодом на великі шматки зменшився попит: їх не було куди поставити. І він придумав акрилову упаковку та «сертифікати справжності».

У 1995 році Павловські запатентував листівку з видом Берліна й пластиковим чіпом зі шматочком стіни. Відтоді це — найбільш продаваний його продукт. Він пробиває трисантиметрову дірку в листівці й вставляє туди пластикову коробочку зі шматочками бетону.

Щодня він робить до 150 таких листівок, цих шматків історії, які можна відправити поштою. Він продає їх посередникам і сувенірним магазинам. Їхня ціна, залежно від виду виробу, коливається від двох до чотирьох з половиною євро.

Злі язики часом звинувачують його в тому, що він прикрашає історію, підмальовуючи шматки з фарбою, що обсипалася. Павловські не згодний: «Трохи фарби не зашкодить, але інакше це просто шматок бетону». Йому однаково, що про нього говорять інші. Своїм пульверизатором з фарбою він начебто побіжно сприяє тому, щоб спогади про стіну завжди залишалися живими і яскравими. Щоб вони не так швидко блякли...

Пройти через Чарлі

Якщо прямувати від Берлінської опери по Унтер ден Лінден повз помпезне радянське, нині російське посольство — через Бранденбурзькі ворота до центральної Фрідріхштрассе, то опинишся в одному з найбільш відвідуваних місць міста. Тут розташований прикордонний КПП Чекпойнт Чарлі, що колись слугував для переходу вояків союзницьких військ з Берліна — столиці НДР на землю обітовану — Західний Берлін.

Німецький правозахисник Райнер Хільдебрандт за рік після зведення Берлінського муру заснував тут, у західній частині міста, музей, експозиція якого розповідала про його появу. Спочатку це була невелика виставка у двокімнатній квартирі на Бернауерштрассе — вулиці, розділеній навпіл на всій її протяжності. Саме тут проходив кордон між Східним і Західним Берліном. З усіх будинків зі східного боку людей виселили, вікна замурували. На вулиці патрулювали прикордонники, тому Хільдебрандт попереджав відвідувачів не провокувати їх, щоб ті не відкрили прицільний вогонь. Ще за рік виставка переїхала до спеціально відкритого приміщення біля КПП Чарлі, і стала музеєм.

За 28 років існування Берлінського муру понад 75 тисяч громадян були кинуті за грати в НДР за спробу втекти на захід. Що каралося ув'язненням до восьми років. Для 809 осіб невдала спроба закінчилася смертю.

Цікава сама історія переходу. У жовтні 1961-го прилегла до нього територія була ареною танкового протистояння. Тому Чарлі став символом зіткнення між державами й найвідомішим КПП Берліна. Його зберегли: невелика дерев'яна будка, поряд — мішки з піском. І величезний щит з написом англійською, німецькою та російською мовами: «Ви в'їжджаєте в американський сектор. Носити зброю заборонено в неслужбовий час» — з одного боку. І: «Ви виїжджаєте з американського сектору» — з другого...

За однією з версій, таке ім'я в КПП через те, що його американською охороною командував веселий темношкірий сержант Чарлі, якого знали всі, хто проходив тут ще до зведення Муру. За іншою, Чарлі — позначення третьої літери англійського алфавіту — А, В, С. Адже були ще КПП: «А»(Альфа) і «В» (Браво). КПП «С» — Чекпойнт Чарлі (англ. Checkpoint Charlie).

Що тільки не вигадували ті, хто втікав із НДР до ФРН! Тисячі людей перебиралися у Західний Берлін у саморобних підводних човнах по дну Шпреє, у схованках поїздів, і навіть перелетівши через мур на надутих гелієм кулях. Найвідоміші способи — масовий вихід тунелем завдовжки 149 м, політ на дельтаплані, мотузка, перекинута між вікнами сусідніх будинків. Тут є фотографія: бабуся стоїть на карнизі із зовнішнього боку будинку на вулиці, по якій проходив кордон. Унизу до неї тягнуться руки родичів, що вже втекли, а з вікон повисовувалися солдати, намагаючись утягти старену назад у будинок — на територію Східного Берліна...

Усупереч загрозі покарання, люди вигадували дедалі нові способи втечі. А технічні вирішення деяких транспортних засобів для втечі були такі ефективні, що винахідники, опинившись на другому боці кордону, одержували патенти на їх серійне виробництво.

Фото Наталії ПИСАНСЬКОЇ.

Через КПП Чарлі з однієї частини Берліна в іншу проходили вояки союзницьких армій. Нині на перетині колишнього кордону встановлено своєрідні «пам'ятники» — портрети американського Чарлі з одного боку, і радянського Вані — з другого. Біля них охоче фотографуються туристи.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 211 (4711)
СУБОТА, 7 ЛИСТОПАДА 2009

Олесь ГОНЧАР — Юрій ШЕВЕЛЬОВ: діалог через океан

5. По обидва боки «сталінської завіси»

Отже, ми залишили Ю. Шевельова, коли він 12 січня 1950 року прибув до Швеції і став викладачем Люндського університету. Сказати, що Вчитель О. Гончара нарешті наблизився до здійснення своєї мрії — знайти десь у світі прихисток й віддатися улюбленому заняттю — науці, очевидно, не можна. І в нейтральній Швеції Юрій Володимирович «втікав від СРСР» — вимушений був жити не під своїми прізвищами — Шнейдер чи набутим Шевельов. Він ховався під прізвищем Ткачук, а публікації підписував як Шерех.

«Роки активної діяльності в Німеччині були по-своєму щасливі роки. Люди до мене горнулися. Я не горнувся ні до кого, але жив з ними. Я спостерігав, вивчав, багато чого не розумів, але діяв... я вперше був на Заході, хоч і сторозтерзаному, і на волі... У стихійній хвилі розпорошення й мені належало посісти якесь місце, якусь роль. Кажучи просто — дальше існування в Німеччині видавалося неможливим. Треба було вибирати, куди і як податися. Кандидатом на вибір, кращим від усіх інших, здавалася мені Америка, Сполучені Штати. Найбільше — своєю віддаленістю від Радянського Союзу, зростанням протиставленості йому. Його я просто боявся. Що завгодно, тільки не опинитися там» («Я — мене — мені...», т. 2, стор. 264).

Вчитель, незважаючи на свої прагматичність та раціоналізм, все-таки був і ліриком. «16 грудня 1949 року я був на симфонічному концерті в Мюнхені. Грали Дев'яту симфонію Бетховена. Це було зворушливе прощання й добре провістя. Я виходив, піднесений, захоплений, з концерту, і в моїй голові кружляли слова «Farewell, farewell, and if forever, farewell forever» («Прощай, прощай, і якщо назавжди, прощай назавжди»).

На жаль, у нас немає можливості говорити тут про щасливі, як зауважує він сам, німецькі роки Ю. Шевельова. Але ми не можемо не зупинитися на періоді його життя, відданому МУРу (громадсько-культурницька організація «Мистецький український рух», виникла у Фюрті, поблизу Нюрнберга, Німеччина, 1945).

Як це завжди буває, коли збираються разом наші митці (чи політики в Україні або за її межами), стихійно виникле об'єднання (письменники І. Багряний, В. Домонтович (В. Петров), І. Костецький, Ю. Шевельов та інші) жило «весело»: в атмосфері постійних дискусій та протистоянь і перманентної боротьби «за булаву». Зараз про це не будемо.

А загалом, з погляду нинішнього дня, МУР був вчасно народженим явищем, бо згуртував інтелектуальні сили європейської української діаспори, котра через різні причини була вимушена залишити Батьківщину. По-перше, МУР провів три письменницькі з'їзди (1945, 1947, 1948) та декілька творчих конференцій, по-друге, було видано декілька збірників, альманах творів, книжки «Малої бібліотеки МУРу» тощо.

Засаднича програма організації декларувала прагнення його учасників розвивати українську літературу, культуру та мистецтво, виборювати їм гідне місце у світі («МУР», збірник І. 1946, стор. 3). Але найголовніше те, що об'єднання допомогло продовжити чи увійти у творче життя багатьом відомим авторам, що склали українську зарубіжну літературу: прозаїкам І. Багряному, В. Домонтовичу, Д. Гуменній, У. Самчуку, поетам О. Зуєвському, М. Оресту, В. Барці, Ю. Клену (О. Бургардту), Б. Кравцевому, Т. Осьмачці, літературознавцеві І. Костецькому та багатьом іншим (до МУРу входили понад 60 митців і літераторів).

Ю. Шевельов докладно розповів про діяльність МУРу в статті «Українська еміграційна література в Європі, 1945—1949», а пізніше в дослідженні «МУР і я в МУРі. Сторінки зі спогадів. Матеріали до історії української еміграційної літератури» (вперше опублікована 1987 року. Увійшла до книжки «Третя сторожа», Балтимор — Торонто. 1991, стор. 365—402).

Зініційована організація була рятівним «вікном в Європу та світ» (не забуваймо, що всі емігранти з України німецькою владою були переховані й зареєстровані: кожному присвоїли порядковий номер — Ю. Шевельов одержав №1509870, а його мати — №1509792 — й узяли відбитки пальців).

«Який вираз муки, переляку, розпачу в очах моєї матері, в схудлості її обличчя!» — фіксує свої враження Вчитель у щоденнику («Я — мене — мені...», т. 2, стор. 13).

Про МУР можна розповідати й розповідати, але, здається, доцільно дати тут лише одне речення, яким мати Вчителя оцінила атмосферу, що панувала в мистецькому об'єднанні та, мабуть, і в європейській українській еміграції: «Ні, сину. України ви не збудуєте» (раніше ми вже цитували ці гіркі слова).

З цього періоду життя Ю. Шевельова для нас важливе його свідчення про Учня — О. Гончара: «Що діялося в Радянському Союзі та й спеціально в Україні, було нам майже невідоме. Ми нічого не знали про терор Кагановича в Україні... Я написав газетну статтю про «Голубий Дунай» Олеся Гончара і другу, загальнішого характеру, але це було все, що я знав. Життя на Україні я уявляв собі за передвоєнним зразком, як відбудовувалася зруйнована Україна, через які труднощі й напруги, через який терор вона проходила, ми не уявляли собі. Нас оточувала порожнеча, і ми заповнювали її ілюзіями» («Я — мене — мені...», т. 2. стор. 69).

Отже, написав статтю, будучи обмеженим в інформації...

Відгук на «Голубий Дунай» (друга книжка трилогії «Прапороносці») датується 1947-м — роком виходу книжки у світ. Нагадаємо читачам декілька принципових абзаців із нього: «Ми ознайомилися з першими двома книгами роману і мусимо сказати, що на нечувано зубожілому тлі сучасного українського підсовєтського письменства твір молодого прозаїка справді виділяється і своїми позитивними, і своїми негативними сторонами. Правда, тільки на цьому тлі, бо коли розглядати його на фоні сучасного світового письменства, то як позитив можуть бути відзначені кілька психологічно тонко схоплених сценок і епізодів і — більше нічого...

Олесь Гончар — письменник, безумовно, дуже обдарований і спостережливий. Він міг би сказати багато і вміє сказати. В «Голубому Дунаї» є окремі сцени, де автор підноситься до справді глибоких, свіжих і психологічно насичених характеристик (йде перелік цих сцен та характеристик. — **В.А.**)... Але характерно: це все сцени «поза ідеологією». Це сцени, коли в людині без гальм діє почуття... Теперішній його (О. Гончара. — **В.А.**) роман ще раз показує з невблаганною неминучістю, що не можна служити водночас Богові й мамоні, мистецтву і забріханій пропаганді. Що совєтська система систематично губить українських письменників: одних засланням і розстрілом, інших — розтлінням і душевним розкладом, що їх наслідком буває необхідна мертвота їхніх творів. Тільки в окремих сценах можуть ці письменники піднестися до мистецьких чинників; цілості створити вони вже не можуть. Об'єктивна вартість таких творів — по-перше, в цих сценах, по-друге — в тих клаптях правди, які поза бажанням письменника ці твори все-таки відбивають. Саме з цих двох поглядів ми і характеризували тут коротко перший роман Олеся Гончара» (Ю. Шевельов «З історії незакінченої війни». Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2009, стор. 235, 240—242).

Оскільки Вчитель присвятив творчості Учня ще одну статтю «Здобутки і втрати української літератури (з приводу роману О. Гончара «Таврія»)», на яку теж опираються опоненти автора «Прапороносців» та «Собору», то є сенс об'єднати їх спільним висновком, в якому зосереджена основа критичного сприйняття Ю. Шевельовим прози О. Гончара. Зміст його у тому, що, «виказуючи талант автора, виказують тим більше головну втрату української літератури під СРСР — *втрату культури*. Це гіркі слова, страшні слова, але вони мусять бути сказані... Шальки терезів вагаються, не сказати, здобутки чи втрати перетягнуть. Остаточно це з'ясується, коли впадуть кордони СРСР і автори й письменники зустрінуться зі справжньою літературою — чужою, неприступною їм тепер, і своєю, забороненою. Сьогодні було б однаково недоречно й шкідливо підносити Гончара як українського письменника,.. як недоречно було б гудити його як комуністичного пропагандиста...» (публікація 1953 року, коли Ю. Шевельов уже був професором Гарвардського університету в США. Цит. за «З історії незакінченої війни», стор. 251, 254).

Безперечно, різниця між цими двома публікаціями є: хоча б у тому, що їхній автор під час написання другої статті нарешті повернув собі своє «я» — остаточно став Шевельовим. Єднає їх визначальна думка Вчителя: О. Гончар — талановитий прозаїк, але в умовах тоталітарного комуністичного режиму, де відсутня свобода творчості і митця як особистості, розкрити всю глибину свого таланту він не може. Антигуманний режим примушував його бути «коліщатком і гвинтиком» державної агітаційно-пропагандистської машини (власне, ми вже зупинялися на основних вимогах В. Леніна, викладених ним у статті «Партійна організація і партійна література», 1905). Зрозуміло, що для прихильників «лівих «-ізмів»» ідеї В. Леніна — це Біблія. Але ж новий час вимагає нових ідей, а не гальванізації давно зужитих догм. Тим паче що натхненник В. Леніна К. Маркс любив слова Р. Декарта «Піддавай все сумнівам»).

Усе, про що ми говоримо, чудово розумів автор «Прапороносців» та «Собору» (його щоденники — яскравий того доказ). До речі, О. Гончар добре знав про оцінку Вчителя своїх творів — знав давно, а не в останні роки свого життя.

Отже!

Якщо не сприймати оцінку Вчителя емоційно (чи упереджено), то вона у своїй основі є фаховою й доброзичливою. Це перше. Друге: Ю. Шевельов аналізував, зокрема, «Голубий Дунай», перебуваючи в інформаційній ізоляції від світу, а тим паче України. У рецензії на «Таврію» Вчитель оприлюднив системний погляд не лише на прозу О. Гончара, а й на творчі здобутки всієї української радянської літератури: тоталітарний режим протидіє розвиткові національних культур народів СРСР.

Це основне!

Решта, як писав французький поет П. Верлен у вірші «Поетичне мистецтво», — література (в нашому випадку: все інше — ідеологія).

Вона присутня в літературознавчих текстах Вчителя (особливо коли він думав про свого Учня — О. Гончара), вона додавала миттєвого, настрієвого забарвлення у відповіді Учня Вчителеві (навіть у так званій «Невигаданій новелі життя». «Так званій» тому що документально — це виокремлений уривок із щоденників О. Гончара).

Й остаточне резюме в цьому сюжеті: *колись у Харкові доля звела двох високообдарованих людей — Ю. Шевельова та О. Гончара, котрі доброзичливо впливали один на одного; війна розвела їх у різні за ідеологією світи; обидва досягли вершин у своїх життєвих призначеннях і прагли спілкування, але «добрі» люди зробили все, щоб цього не сталося...*

На наше переконання, у цьому суть проблеми «Ю. Шевельов — О. Гончар».

А тепер повернемося до нашої розповіді. Є підстави вважати, що декілька публікацій Ю. Шевельова не є вироковими для творчої спадщини О. Гончара. Тим паче що з якихось причин Вчитель (Ю. Шевельов) так і не наважився дати узагальнюючу оцінку прозі Учня (О. Гончара). Не будемо перераховувати тут усіх, удостоєних літературознавчої уваги Вчителя, — вони різні і за рівнем своєї творчості, і за місцем, яке посіли в історії вітчизняної літератури. Важливіше інше. Сказане вище вимушує нас назвати й таку закономірну проблему: «А хіба не є і для вітчизняного літературознавства стрижневим запитання, чому письменник, котрий півстоліття був перший у нашій літературі (і формально — понад десятиліття очолював Спілку письменників України, і за рівнем художності більшості своїх творів, а особливо за масштабністю творчих задумів, пристрастю публіцистики, безкомпромісності громадянської позиції) так і не дочекався об'єктивної (від А до Я) оцінки своїх романів та повістей, як і загалом творчого спадку?». Досі написане, за всієї поваги до авторів, не відповідає потребам часу й породжує більше запитань, ніж дає відповідей. Егоїстичне й корисливе визнання комуністичної влади, як бачимо, добра авторові «Прапороносців» та «Собору» не принесло, бо суд народу вищий за суд царя.

На жаль, останні слова — швидше, декларація. Бо й сьогодні діє мінімізована схема: «письменник — читач». А де ж літературний критик, літературознавець? Принагідно зауважимо, що в тоталітарні часи наведену схему-діаду обов'язково руйнував своєю присутністю ідеологічно підкований «літкритик» чи «літзнавець» — посередники від партії між митцями і правлячим режимом.

Хтось скаже, мовляв, Олесь Терентійович дуже хворобливо ставився до оцінки всього, що виходило з-під його пера. Це правда. Але не вся.

Наприклад, Гончар у полеміці з Шевельовим стосовно оцінки останнім роману «Таврія» (1952) емоційно зауважив: «...тавруючи, скажімо, безневинну «Таврію», саме тоді, коли нею зачитувались степові чабани і радувались її академіки...» (О. Гончар «Катарсис», стор. 135). Хіба не зрозуміло, що слова Учня народжені нервовою запальністю дискусії?

Історична тематика, до якої автор «Прапороносців» та «Собору» звернувся у 50-х роках, не стала стрижневою у його творчості. Наступний після «Таврії» роман «Перекоп» (1957) сам автор визнавав своєю невдачею: «...було написано «Перекоп»... Досі за цей твір мене пече сором, як, певне, пік він і Довженка за «Арсенал» («Щоденники», т. 3, стор. 369).

Вакуум, як кажуть, довго не триває: пустоти швидко заповнюються. Тим паче коли йдеться про суспільний чи духовний вакуум. Не випадково видатний європейський художник Ф. Гойя один зі своїх визначальних офортів назвав «Сон розуму народжує чудовиська» (у нашому випадку відсутність суспільно визнаної шкали культурних цінностей розв'язує руки невігластву й неуцтву).

У стосунки Вчителя та Учня, їхню полеміку безцеремонно втрутилося навколо літературне оточення, котре завжди вештається побіля видатних людей. Воно й зіграло свою мефістофелівську роль злих духів, провокуючи Учня на різкі відповіді Вчителеві. Не обійшлося й без криловської Моськи — заїжджої грабовичсько-бердихівської навколоукраїнської згрaйки, котра, з'являючись на київських видноколах, прагне всюди вставити свої «п'ять копійок», зухвало наставляючи своїх провінційних апологетів...

Великий земляк Олеся Гончара Микола Гоголь у таких випадках казав: «Скучно на этом свете, господа!».

У полеміці Вчителя та Учня, на наш погляд, найсуттєвішим є те, що і Ю. Шевельов, і О. Гончар і по своїй смерті не залишаються поза увагою Читача. Уже своїм літературним дебютом автор «Прапороносців» привернув до себе суспільний інтерес. Публікація 1946 року новели «Модри Камень» («Синій Камінь») була зустрінута привітанням з успіхом літературного «батька» О. Гончара — відомого прозаїка П. Панча. Центральна партійна газета «Радянська Україна» у своїй передовій статті звинуватила письменника-фронтовика у зраді Вітчизні (?!). Почуттєвий спалах радянського солдата до словацької дівчини для більшовицької «моралі» був злочинним вчинком.

Надію й життєвий оптимізм повернули О. Гончареві лише «Прапороносці» (1946—1948).

Віталій АБЛІЦОВ.

(Далі йтиметься про повоєнну творчість Учня — О. Гончара й утвердження Вчителя — Ю. Шевельова-вченого на американському континенті).

Продовження. Початок у числах 166, 171, 176, 181, 186, 191, 196, 201 і 206.

Олесь Терентійович дуже хворобливо ставився до оцінки всього, що виходило з-під його пера

ОГОЛОШЕННЯ

ДО УВАГИ АКЦІОНЕРІВ ЗАКРИТОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА "АВІАКОМПАНІЯ "АЕРОСВІТ".

Закрите акціонерне товариство "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" повідомляє, що позачергові Загальні збори Акціонерів Товариства відбудуться 24 грудня 2009 року об 11.00 за адресою: м. Київ, вул. Тургенівська, буд. 38.

Порядок денний Зборів:

1. Прийняття рішення з питань порядку проведення Загальних зборів Акціонерів. Обрання лічильної комісії та затвердження її складу. Обрання головуючого та секретаря Загальних зборів Акціонерів.
2. Звіт Генерального директора (Виконавчого органу) про результати фінансово-господарської діяльності Товариства за 2008-й рік.
3. Звіт та висновки Ревізійної комісії Товариства за 2008-й рік.
4. Затвердження порядку розподілу прибутку (покриття збитків) за результатами діяльності Товариства у 2008 році.
5. Внесення змін до Статуту Товариства шляхом викладення Статуту у новій редакції.
6. Внесення змін до Положень, що регламентують внутрішню діяльність Товариства, шляхом викладення Положень у новій редакції.
7. Відкликання та обрання Виконавчого органу Товариства.
8. Відкликання та обрання Голови та членів Наглядової ради Товариства.
9. Відкликання та обрання Голови та членів Ревізійної комісії Товариства.

Реєстрацію учасників позачергових Загальних зборів Акціонерів Закритого акціонерного товариства "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" буде проведено 24.12.2009 року з 10.00 до 10.45 за адресою скликання вказаних вище позачергових Загальних зборів Акціонерів Закритого акціонерного товариства "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ".

Основні показники Фінансово-господарської діяльності ЗАТ "Авіакомпанія "Аеросвіт" (в тис. грн.)

Найменування показника	31.12.2008	31.12.2007
Усього активів	889 631	693 317
Основні засоби	256 024	161 401
Довгострокові фінансові інвестиції	64 041	65 580
Запаси	39 843	37 236
Сумарна дебіторська заборгованість	463 242	349 405
Грошові кошти та їх еквіваленти	25 790	34 241
Нерозподілений прибуток	- 420 536	- 17 368
Власний капітал	- 221 552	95 676
Статутний капітал	19 363	19 363
Довгострокові зобов'язання	125 895	37 117
Поточні зобов'язання	839 699	426 230
Чистий прибуток (збиток)	- 405 346	21 721
Середньорічна кількість акцій (шт.)	нема даних	нема даних
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	нема даних	нема даних
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	нема даних	нема даних
Чисельність працівників на кінець періоду	2259	1849

Генеральний директор ЗАТ "Авіакомпанія "АЕРОСВІТ" **Ботєв К.Б.**

03.11.2009 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) у справі № 44/632-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Опті-торг текстиль» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, буд. 12, код ЄДРПОУ 34821651, р/р 2600262501 в АКБ «Інтеграл-банк», МФО 320735) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Кандаурову А. П.(ліцензія АВ № 347168 від 22.08.2007 р., 02183, м. Київ, вул. Кибальчича, 5А, кв. 40) Претензії кредиторів приймаються протягом місяця.

В інформації фінансової звітності банку за 3 квартал 2009 року, яка була опублікована в газеті "Голос України" №206 (4706) від 31 жовтня 2009 року АТ "Комерційний банк "СОЮЗ" надає наступну уточнену інформацію, а саме:

В Примітці "Окремі показники діяльності банку" за 3 квартал 2009 року АТ "КБ "СОЮЗ"" вказати:

(тис. грн.)

Рядок	Найменування рядка	На звітну дату	Нормативні показники
10	Кредитні операції, що класифіковані як "стандартні" (тис. грн.)	72 593	х
11	Кредитні операції, що класифіковані як "під контролем" (тис. грн.)	725 375	х

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 49/399-Б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «КИЇВ МЕГА БУД» (02152, м. Київ, проспект Тичини, 20).

Ліквідатором призначено Матвійчука Дмитра Володимировича (ліцензія серія АВ № 307344 від 22.03.2007 р.), 03148, м. Київ, вул. Картвелішвілі, 5-а, кв. 32.

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня опублікування оголошення за адресою: 03148, м. Київ, вул. Картвелішвілі, 5-а, кв. 32.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 04 листопада 2009 р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «ЮНІ-ДОН» (код ЄДРПОУ 32931434, адреса: 83017, Донецька область, м. Донецьк, бульвар Шевченка, б. 25, п/р 26002301790276 в філії «Головне управління ПАТ Промінвестбанк в Донецькій області», код банку 334635) та відкрито ліквідаційну процедуру строком на 6 місяців до 04.05.2010 р.

Ліквідатором по справі № 45/189 б призначено арбітражного керуючого Руденок Юлію Олександрівну (ліцензія серії АВ № 456341 від 04.02.2009 р., адреса: 83011, м. Донецьк, вул. Саврасова, буд. 27-А).

Доповнення до фінансової звітності опублікованій в газеті «Голос України» № 206 (4706) від 31 жовтня 2009 року

"Рахунки довірчого управління" за III квартал 2009 року ВАТ "Інноваційно-промисловий банк", м. Харків

(тис. грн)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу (звітний рік)	На кінець попереднього фінансового року (попередній рік)	Зміни після дати останньої річної звітності (+;-)
1	2	3	4	5
1	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	3	3	0
2	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	0	0	0
3	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
4	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	0
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	0
6	Інші активи в довірчому управлінні	0	0	0
7	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	0
8	Нараховані доходи за об'єктами довірчого управління	0	0	0
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	3	3	0
10	Фонди банківського управління	3	3	
11	Рахунки установників	0	0	0
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
13	Доходи від операцій довірчого управління	0	0	0
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	3	3	0

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) постановою № 6/151-09 від 21.09.2009 р. на підставі ст. 47, 48 Закону України № 2343-XII від 14.05.1992 р. визнав фізичну особу - підприємця Денисенка Володимира Григоровича (41600, Сумська область, Конотопський район, м. Конотоп, вул. Короленко, б. 6-А, кв. 2; ідентифікаційний номер 2335211278) банкрутом, відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначена Атаманова Тетяна Миколаївна (ліцензія серії АБ № 216921 від 07.04.05 р., адреса: м. Суми, вул. Супруна, 3, кв. 2).

Кредитори мають право пред'явити свої вимоги до 23.11.2009 р.

Постановою Господарського суду м. Києва від 27.10.09 р. визнано банкрутом ТОВ «Консалтингова Група «Діа Траст» (01011, м. Київ, вул. П. Мирного, б. 11, ЄДРПОУ 33403262).

Вимоги до банкрута приймаються ліквідатором за адресою: 03087, м. Київ, п. в. 087, а/с 166.

Господарський суд Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8 під'їзд) Постановою по справі № Б-39/15-06 від 14.10.2009 р. визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно ЗАТ «Туристична компанія «Мега-Тур», код ЄДРПОУ 30588996 (61002, м. Харків, вул. Артема, 46), р\р № 260093440 в ВАТ «Мегабанк», МФО 351629.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Воловик Людмилу Олексіївну (ліцензія № 437166 від 23.08.07 р.).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою: 61123, м. Харків, вул. Блюхера, буд. 35/81, кв. 28.

Ухвалою Господарського суду м. Києва (адреса: 01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б, т. 230-31-34) від 01.10.2009 р. порушено провадження у справі № 49/448-б про визнання банкрутом Закритого акціонерного товариства «Страхова компанія «Професійний захист» (адреса: 04211, м. Київ, вул. Приозерна, б. 2; ідентифікаційний код 32774935; р/р 265013013486 в АБ «Старокиївський банк» в м. Києві, МФО 321477) та введено процедуру розпорядження майном.

Ухвалою підготовчого засідання Господарського суду м. Києва від 21.10.2009 р. по справі № 49/448-б розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Жмайло Олексія Вікторовича (ліцензія серії АВ № 397301 від 27.10.08 р.; адреса для кореспонденції: 04070, м. Київ, вул. Волоська, 50/38, офіс 130, тел.: (044) 467-74-71).

Лозівський міськрайонний суд Харківської області повідомляє, що 20 листопада 2009 року о 9.00 в Лозівському міськрайонному суді Харківської області за адресою: Харківська область, м. Лозова, вул. Орджонікідзе, 9, каб. 9 відбудеться розгляд цивільної справи № 2-1409/2009 р. за позовом КП "Дирекція єдиного замовника" до Стрелець Наталії Михайлівни, Стрелець Карини Михайлівни, треті особи: Виконавчий комітет Лозівської міської ради, Сектор громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб Лозівського МВ ГУМВС України в Харківській області про визнання особи такою, яка втратила право користування житловим приміщенням. Цим оголошенням викликаються на судове засідання відповідачі Стрелець Наталія Михайлівна, Стрелець Карина Михайлівна. При цьому суд наголошує на обов'язок відповідачів завчасно повідомити про неможливість з'явитися на судове засідання з поважних причин. Відповідачі вправі подати письмову заяву про розгляд справи за їх відсутності. Роз'яснюємо, що з моменту опублікування оголошення про виклик, відповідачі вважається повідомленими про час і місце судового засідання і у випадку їх неявки воно може бути проведене за їх відсутності.

Суддя М. О. Дегтярчук.

1. Замовник торгів: **" ВАТ ЕК " Севастопольенерго" код ЄДРПОУ 05471080**
1.1.Поштова адреса: **99040 м. Севастополь, вул. Хрустальова,44**
1.2. Контактні:
Телефон/ факс **(0692) 40 06 61**
2. Інформація про товари (товари, послуги), що закуповуються: ***"Вибір постачальника лабораторії пошуку пошкоджень на кабельних лініях 6-10 кВ для ВАТ ЕК " Севастопольенерго".***
3.Місце та спосіб отримання тендерної документації:
Тендерну документацію можна отримати в ВАТ ЕК " Севастопольенерго" надіславши **факс-повідомлення про бажання** участі у відкритих торгах.
3. Додаткова інформація:
Кінцевий термін подання тендерних пропозицій - 26 листопада 2009 р.

Постановою Господарського суду м. Києва 28 жовтня 2009 р. по справі № 15/440-б визнано банкрутом і відкрито ліквідацію ПП «Будприват-1», код ЄДРПОУ 33830670, м. Київ, вул. Мечнікова, 16.

Ліквідатором призначено ТОВ «Кондор-Є» (м. Київ, вул. Електротехнічна, 2/А).

Господарський суд Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченка, 18/1) постановою № 7/139-09 від 26.10.2009 р. визнав Путивльське районне кооперативне міжгосподарське будівельно-монтажне об'єднання «Райагробуд» (41500, Сумська область, Путивльський район, м. Путивль, вул. Комсомольська, 29; код 03586609; р/р 26008751013340 в ОФ АКБ УСБ, МФО 337018) банкрутом, відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Атаманова Олександра Сергійовича (АБ 271740 від 15.03.2006 р.), адреса: 40004, м. Суми, вул. Супруна, 3, кв. 2.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) по справі № 44/588-Б визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «КОВ-РІЕЛТІНГ» (02100, м. Київ, вул. Краківська, 11-А, ЄДРПОУ 34185031).

Ліквідатором призначено Матвійчука Дмитра Володимировча (ліцензія серія АВ № 307344 від 22.03.2007 р.), 03148, м. Київ, вул. Картвелішвілі, 5-а, кв. 32.

Претензії кредиторів приймаються в місячний строк з дня опублікування оголошення за адресою: 03148, м. Київ, вул. Картвелішвілі, 5-а, кв. 32.

Постановою господарського суду Харківської області (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 21.10.2009 р. по справі № Б-24/47-09 приватне підприємство "Промислово-технологічний союз Трансбудсервіс" (61000, м. Харків, вул. Валдайська, 24, код ЄДРПОУ 3290262) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Горла Максима Вікторовича (ліцензія АВ № 456389 від 26.02.2009 р., 61140, м. Харків, пр. Гагаріна, 46, кв. 202).

Господарський суд Луганської області (91016, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3а) порушив справу про банкрутство № 22/61 б відносно Приватного підприємства «Соціокультурний центр «Сезам», код ЄДРПОУ 21778583, адреса: 91011, м. Луганськ, вул. Губська, буд. 65, п/р 26000001164980 в ЛФ АТ «Банк «Фінанси та Кредит», МФО 304717.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Рачка Романа Володимировича, ліцензія серії АВ № 081092 від 07.03.2006 р., який мешкає за адресою: 93200, Луганська обл., м. Первомайськ, вул. Дзержинського, 11, кв. 73, ІПН 2878505096.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом тридцяти днів, з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м, Донецьк, вул. Артема, 157) Постановою від 29.10.2009 р. по справі № 42/119 Б визнав банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю «СХІДНО-ДОНБАСЬКА ТОРГОВА КОМПАНІЯ» та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначений арбітражний керуючий Мернік Олексій Вікторович (ліцензія від 20.07.2006 р. № 081144 серія АВ), конт. тел. (062) 389-44-56, адреса: 83122, м. Донецьк, вул. Куйбишева, 262/70.

Реквізити боржника-банкрута: 83023, Донецька область, м. Донецьк, просп. Павших Комунарів, буд. 112 А; код ЄДРПОУ 34850221; рахунок № 26004959969909 у філії ПАТ «ПУМБ» в м. Донецьк, МФО 335537.

Постановою Господарського суду Миколаївської області (54009, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) від 04.11.2009 року по справі № 5/306/09 Товариство з обмеженою відповідальністю Виробничо-комерційна фірма «Грін Лайн» (адреса: 54017, м. Миколаїв, пр. Леніна, 67), код ЄДРПОУ 31319187 визнано банкрутом за ознаками ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено Фоменко Віру Михайлівну (ліцензія серія АБ № 271514 від 08.11.2005 р. видана Міністерством економіки та з питань європейської інтеграції України (54008, м. Миколаїв, проспект Жовтневий, 1, каб. 37).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звертатись із заявою про визнання кредитором по справі до Господарського суду Миколаївської області.

КУРІНЬ

№ 211 (4711) СУБОТА, 7 ЛИСТОПАДА 2009

Сьогодні в Україні хмарно, мокрий сніг і дощ. Вітер північно–східний, південно–східний, 5—14 м/с, на півдні, у центральних і східних областях пориви до 15—20 м/с. Температура вночі від 2 градусів морозу до 6 тепла, удень від 0 до 10 тепла, на півдні й Закарпатті вночі 5—8 градусів тепла, удень 10—17 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 7 ЛИСТОПАДА

1744. Народився Нестор Амбодик-Максимович, український та російський вчений-енциклопедист, педіатр, перший вітчизняний професор акушерства. **1775.** Ліквідація полкового устрою в Україні. **1824.** У Санкт-Петербурзі сталася найбільша за всю історію міста повінь (описана в «Мідному вершнику» Пушкіна). **1917.** Жовтнева революція. **1934.** Народилась російська поетеса Новелла Матвєєва. **1941.** Сполучені Штати поширили на СРСР дію свого закону про ленд-ліз - передачу в борг або в оренду зброї, військової техніки, продовольства. **1944.** В Японії страчено видатного радянського розвідника Ріхарда Зорге. **2003.** У Києві встановлено пам'ятник Максимові Рильському.

КАРИКАТУРИСТ ПРОДОВЖУЄ ТЕМУ

1

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

2

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Щоб сказали б нам поети про свинячий грип планети...

Ну, что же, спи спокойно, заболевший кумир,
На сцену ты чихал не раз,
Не стоит прогибаться под изменчивый мир,
Однажды он загнётся без нас.

Андрій МАКАРЕВИЧ, «Машина часу».

***

Реве та стогне Дніпр широкий,
Верховна Рада завива —
В свинячий голос рік із року
Питання грипу підніма.

Тарас ШЕВЧЕНКО.

***

Ты жива ещё, моя старушка?
Жив и я! Привет тебе, привет!
Я лекарства пью литровой кружкой,
Чтоб с тоски в пивной не умереть!

Сергій ЄСЕНІН.

***

Грипп свиной, но ты не свинья —
Не хрюкай, не плачь, и не бойся.
«Если ты закалён — здоровее страна!» —
Вот лозунг и мой, и солнца.

Володимир МАЯКОВСЬКИЙ.

***

Чтоб мудро грипп убить, знать надобно немало,
Два важных правила запомни для начала:
Ты лучше голодай, чем все лекарства пить,
И лучше будь один, чем в маске с кем попало.

Омар ХАЙЯМ.

Іронічні версії Михайла ЯРОШЕНКА.

ТЛУМАЧ

☞ ***«Перегнути палицю» — спосіб самозахисту.***

☞ ***«Гамівна сорочка» — бронежилет.***

☞ ***«Невловимі месники» — високопосадовці «в законі» (втікачі).***

☞ ***«Погодні умови» — «я тобі — ти мені».***

☞ ***«Вершник без голови» — міністерство фінансів.***

☞ ***«Золота жила» — Міжнародний валютний фонд.***

Йосип БІЛОСКУРСЬКИЙ.

7 МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

Хто як працює

Народ працює — можновладці їдять, можновладці працюють — народ не їсть.

Дозвольте поцікавитись

Слуги народу, почім сьогодні служіння олігархам?

Парадокси

Можновладців тисячі, а влади нема.

Дещо про гігієну

Чим більше в кабінеті килимів, тим частіше там витирають ноги об закони.

Правовий лікнеп

Права людини на народ не поширюються.

Поспішайте, акція!

Перші десять громадян, котрі зателефонують нам, отримають почесне звання «Заслужений лох»!

Олександр ПЕРЛЮК.

Анекдот дня

Перші жертви грипу A/H1N1 в Києві!!! Сьогодні до лікарні швидкої допомоги було доправлено громадянина Д. Діагноз: закрита черепно-мозкова травма, гематома в ділянці правого ока, множинні забиття й садна на тілі та обличчі, перелом лівої кисті. Коментар хворого: «Я всього лише кашлянув у маршрутці...»

ДОШКА ПОШАНИ

Всі при ділі

Олександр Лукашенко, Президент Республіки Білорусь:

— Є в нас марлевий завод, треба — будуть марлеві пов'язки, будемо з Віктором Андрійовичем разом там штампувати і розвозити. Тільки ви купуйте...

Від чергового:

— *Правильно, Ходорковський — шиє рукавиці, ви - штампуватимете марлеві пов'язки, а Путін торгуватиме цим крамом у Європі...*

Стати в правильну позу

Василь Противсіх, кандидат у Президенти (після реєстрації в ЦВК):

— Даремно кажуть, що в мене нема команди: знадобиться - я на коліна стану перед Вітольдом Фокіним...

Від чергового:

— *Правильно: стоячи на колінах, зручніше підбирати те, що вам кинули на проведення президентської кампанії.*

Наші люди на броньовиках у ЦВК не їздять

Олександр Мороз, кандидат у Президенти:

— На броньовиках до місця реєстрації їздять ті, у кого кампанія завершується приїздом у ЦВК...

Від чергового:

— *Не скажіть: іноді ті, хто сидить у ЦВК, самі замовляють броньовики для правильного підрахунку голосів.*

А ми можемо!

Генштаб Росії:

— Віроломні українці штовхають грузинський режим на нові воєнні авантюри на Кавказі.

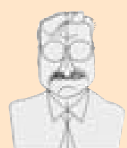
Від чергового:

— *А ми такі! Всі авантюри на Кавказі — наших рук справа: і Чечня, і Сухумі. Навіть Шаміль у XIX столітті — наша людина.*

Мал. Василя ФЛЬОРКА, Бориса РЕВЧУНА, Вадима СИМИНОГИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Редактор номера Яна СТАДІЛЬНА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2009 рік: для фізичних осіб — 10,00 грн. та 6,00 грн., для підприємств і організацій — 30,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 150000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 02660 м. Київ, вул. Алма-Атинська, 2/1, тел. (044) 451-86-70

Зам 15512.

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

